

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
พวงรัตน์ บำรุงพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2550

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารนิพนธ์
ของ
พวงรัตน์ บำรุงพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว
ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทคัดย่อ
ของ
พวงรัตน์ บำรุงพันธ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2550

พวงรัตน์ บำรุงพันธ์ (2550). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
วิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สารนิพนธ์ กศ.ม.
(จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ :บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์เวณิ กริทอง.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือก
ศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ องค์ประกอบที่ศึกษาแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบ
ด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปี พลังความสามารถแห่งตน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบ
ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการ
เรียนของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะทางเศรษฐกิจ
ของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
และลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่
ค่านิยมทางสังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน

กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 รวม 160 คน เป็นนิสิตชาย 33 คน
และนิสิตหญิง 127 คน ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน
นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 48 คน และนิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 33 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
วิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการศึกษา พบว่า

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอก
การแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ พลัง
ความสามารถแห่งตน (X_{15}) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_{16}) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (X_{19}) และความ
ต้องการของตลาดแรงงาน (X_{22}) และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการ
เลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่

ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่4(X_6) ความคาดหวังผู้ปกครอง (X_{17})การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง(X_{18}) ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย (X_{20}) และค่านิยมทางสังคม(X_{21})

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 13 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่1 (X_3) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 2(X_4) ชั้นปี:นิสิตชั้นปีที่ 3 (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง:รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ(X_7) อาชีพของผู้ปกครอง:พนักงานบริษัทเอกชน (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง :ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกร (X_{10}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี(X_{11}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี (X_{12}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{13}) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{14})

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{22}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง(X_{17}) และลักษณะมุงอนาคต (X_{16}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของ นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ ร้อยละ 29.10

4. สมการที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของ นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูป คะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.704 + .940 X_{22} + .851 X_{17} + .368 X_{16}$$

4.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูป คะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .366 X_{22} + .253 X_{17} + .188 X_{16}$$

FACTORS AFFECTING ON MOTIVATION IN FURTHER STUDY OF
UNDERGRADUATE GUIDANCE STUDENTS IN GUIDANCE MAJOR,
FACULTY OF EDUCATION, SRINAKHARINWIROT
UNIVERSITY

AN ABSTRACT
BY
PUANGRAT BUMRUNGPAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University
May 2007

Puangrat Bumrungrpan. (2007). *Factors Affecting on Motivation in Further Study of Undergraduate Guidance Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University. Master Project, M.Ed. (Educational Psychology). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University.*

Advisor Project : Assoc. Prof. Waythanee Greethong.

The purposes of this research were to study factors affecting on motivation in further study of Undergraduate Guidance Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University. These factors were divided into 4 dimensions, first of them was personal factor : gender, studying level, self ability power and further oriented, second of them was family environmental factor : guardians' expectation, guardians' learning supportive, guardians' occupation, guardians' educational level and guardians' economic level, third of them was learning environmental factor : famous of university and physical learning of university and fourth of them was social environmental factor : social value and marketing employee demanded.

The 160 samples : 33 males and 127 females : 36 first year students, 43 second year students, third year students and fourth year students of undergraduate students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University in academic year 2006. The instrument was questionnaires of factors affecting on motivation in further study of Undergraduate Guidance Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University. The data was analyzed by The Pearson Product Moment Correlation Coefficient and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results were as follows :

1. There were significantly positive correlation among motivation in further study of Undergraduate Guidance Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University and 4 factors : self ability power (X_{15}), further oriented (X_{16}) famous of university (X_{19}) and marketing employee demanded (X_{22}) at .01 level, and there were significantly positive correlation among motivation in further study of Undergraduate Students in Guidance Major Faculty of Education, Srinakharinwirot University and 5 factors : studying level : fourth year students (X_6) guardians' expectation (X_{17}) guardians' learning supportive (X_{18}) physical learning of university (X_{20}) and social value (X_{21}) at .05 level.

2. There were no significantly correlation among motivation in further study of Undergraduate Guidance Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University and 13 factors : gender : male (X_1), gender : female (X_2), studying level : first year students (X_3), studying level : second year students (X_4) , studying level : third year students (X_5) guardians' occupation : government officers (X_7), guardians' occupation : employee of company (X_8), guardians' occupation : commerce or own business (X_9) , guardians' occupation : agriculturer (X_{10}), guardians' educational level : lower bachelor degree (X_{11}), guardians' educational level : bachelor degree (X_{12}), guardians' educational level : above bachelor degree (X_{13}), and guardians' economic level (X_{14}) .

3. There were significantly 3 factors affecting on motivation in further study of Undergraduate Guidance Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University ranking from the most affecter to the least affecter were as follows : marketing employee demanded (X_{22}) , guardians' expectation (X_{17}) and further oriented (X_{16}) at .01 level . These 3 factors could predicted motivation in further study of Undergraduate Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University about percentage of 29.10.

4. The predicted equation of affecting on motivation in further study of Undergraduate Guidance Students in Guidance Major, Faculty of Education, Srinakharinwirot University at .01 level were as follows :

4.1 In term of raw score were :

$$\hat{Y} = 1.704 + .940 X_{22} + .851 X_{17} + .368 X_{16}$$

4.2 In term of standard score were :

$$Z = .366 X_{22} + .253 X_{17} + .188 X_{16}$$

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาของรองศาสตราจารย์เวรณี กรีทอง อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์ ดร. พาสนา จุฬรัตน์ กรรมการสอบปากเปล่าที่ได้รับแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ แนวคิดและข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณในความกรุณา เมตตาจากท่านอาจารย์เป็นอย่างสูง ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และ อาจารย์ ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ที่กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ทำให้ผู้วิจัยได้มองเห็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้ประสบความสำเร็จด้วยดี

ขอขอบคุณ นิสิตรดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนวทุกชั้นปี ปีการศึกษา 2549 จากภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือกับการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสวาท และคุณแม่จำเนียร บำรุงพันธ์ ที่อบรมเลี้ยงดู สั่งสอนให้ลูกเป็นคนดี ประสบความสำเร็จมาจนวันนี้ และเป็นแรงบันดาลใจผลักดันให้ผู้วิจัยสามารถจัดทำสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จ

ขอขอบคุณ พี่น้องของผู้วิจัยทุกคนที่ให้กำลังใจ เป็นแรงผลักดัน และให้ความช่วยเหลือในขณะที่กำลังศึกษาจนกระทั่งสารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์

ขอขอบคุณ เพื่อนๆ สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ภาควิชา รุ่น 2548 ที่คอยช่วยเหลือ ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมา

ขอขอบพระคุณ คำปรึกษาทุกคำที่ได้รับจากคณาจารย์ภาควิชาการแนะแนวตลอดเวลาในการทำงานวิจัย ที่คอยดูแล ห่วงใย เอาใจใส่ เป็นพลังใจอันยิ่งใหญ่ให้กับผู้วิจัยเสมอมา

ผลงานที่มีคุณค่าชิ้นนี้ ขอมอบให้กับผู้มีพระคุณทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุด และหวังว่าผลงานชิ้นนี้จะเป็นประโยชน์แก่นิสิต นักศึกษาที่สนใจ ต่อไป

พวงรัตน์ บำรุงพันธ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	4
ตัวแปรที่ศึกษา	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า	8
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	9
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ	11
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ	24
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต	27
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต	29
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง	30
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง	30
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง	31
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	33
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	35
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	36

สารบัญ(ต่อ)

บทที่(ต่อ)	หน้า
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	36
การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	48
การเก็บรวบรวมข้อมูล	50
การวิเคราะห์ข้อมูล	50
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า.....	52
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์และการแปลผลข้อมูล.....	52
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	54
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	61
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	61
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	62
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	63
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	63
การสรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	63
อภิปรายผลการศึกษาค้นคว้า.....	65
ข้อเสนอแนะ.....	76
บรรณานุกรม.....	79
ภาคผนวก.....	85
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	86
ภาคผนวก ข ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ.....	100
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	111

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงจำนวนและร้อยละนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามชั้นปี อาชีพของผู้ปกครองและวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง.....	54
2 แสดงการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตระดับ ปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามรายได้ของผู้ปกครอง พลังความสามารถแห่งตน ลักษณะมุ่งอนาคต ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้าน การเรียนรู้ของผู้ปกครอง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ลักษณะทางกายภาพ ค่านิยมทางสังคม ความต้องการของตลาดแรงงาน และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว.....	55
3 แสดงผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม ในการเรียนและองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม.....	57
4 แสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมใน สังคม.....	58
5 แสดงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ.....	59
5 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน.....	101
6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต.....	102
7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง.....	103
8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง.....	104
9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย.....	105
10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย.....	106

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง(ต่อ)	หน้า
11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามค่านิยมทางสังคม.....	107
12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน.....	108
13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว.....	109

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	8
2 ความต้องการตามลำดับชั้นของบุคคล.....	16

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นกระบวนการที่ทำให้มนุษย์สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนให้ดำเนินไปในสังคมได้อย่างสันติสุข เพราะการศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดที่ทำให้คนคิดเป็น วิเคราะห์เป็น และสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ เพื่อให้สังคมได้รับการพัฒนาตลอดจนการพัฒนาตนเองในทุกด้าน (ศรีนทิพย์ พงษ์ศาวัต. 2546 :1; อ้างอิงจาก สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542) การศึกษาในปัจจุบันเป็นการศึกษาที่มีการจัดการเรียนรู้ตลอดชีวิต คนทุกระดับชั้นจึงมีสิทธิและมีโอกาสที่จะได้รับการศึกษาโดยทั่วกัน เพราะการศึกษาจะนำคนในชาติไปสู่การพัฒนาตนเองตลอดจนถึงสังคม

การศึกษาในปัจจุบันนี้เน้นให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดเป็นและเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่สำคัญคือการเข้าใจผู้อื่นและเข้าใจตนเอง การเรียนการสอนในปัจจุบันจึงเน้นการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจุดมุ่งหมายของการศึกษาในปัจจุบันมิได้หมายถึงการเรียนรู้เพียงอย่างเดียว แต่รวมถึงการเรียนรู้ผู้อื่นและการเข้าใจผู้อื่นตลอดจนการเข้าใจตัวเองด้วย การศึกษาในระดับมัธยมศึกษาเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ทุกคนจะต้องผ่านการศึกษาในระดับนี้ เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานแล้ว จึงมีการต่อยอดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งเป็นการศึกษาที่จะศึกษาลงไปในรายละเอียดของรายวิชาที่ผู้ศึกษาสนใจ ซึ่งการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้นต้องมีการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าไปศึกษาในสถาบันนั้น การสอบคัดเลือกเพื่อต้องการให้ได้คนที่มีความรู้ความสามารถเข้าไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ซึ่งในประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐจำนวน 16 สถาบัน (www.reg.psu.ac.th) ในแต่ละปีมีนักเรียนที่ต้องการเข้ามาเรียนในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็นจำนวนมาก ในหลากหลายสาขาวิชา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสำเร็จในชีวิตต่อไปในอนาคต ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐสามารถรับนักเรียนได้ในจำนวนจำกัดเท่านั้น ทุกสถาบันจึงมีผู้เลือกที่จะเรียนเป็นจำนวนมากจนต้องมีการสอบแข่งขันเพื่อคัดเลือก

ผู้ที่สนใจและมีความสามารถเข้ามาสู่สถาบันการศึกษา

การศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น แต่ละคนอาจมีเหตุมีแรงจูงใจที่ต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านส่วนตัวที่ต้องการให้ได้รับความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้น ต้องการเพิ่มวุฒิทางการศึกษา เพื่อนำไปประกอบอาชีพที่มีความมั่นคงและความก้าวหน้าของตนเองต่อไปในอนาคตซึ่งนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาวิเคราะห์แรงจูงใจในการศึกษาต่อและแสดงข้อคิดเห็นไว้ว่า แรงจูงใจในการศึกษาของแต่ละบุคคลนั้นไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับวัย ฐานะ โอกาส ละปัจจัยอื่น ๆ อีกหลายด้าน (ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยุธยา. 2526 : 32-35)

ในจำนวนหลาย ๆ สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษา หนึ่งในนั้นคือวิชาเอกการแนะแนว ที่เปิดสอนในคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษา

ที่ได้รับความสนใจ จากนักเรียนที่ต้องการเข้ามาศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เป็นลำดับต้น ๆ ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งหมดในประเทศไทย คณะศึกษาศาสตร์ซึ่งเป็นคณะที่เก่าแก่ที่สุดของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ผลิตบัณฑิตทางการศึกษา ออกสู่สังคมนั้น ได้เปิดสอนในสามวิชาเอก คือวิชาเอกการแนะแนว วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา และวิชาเอกการประถมศึกษา ซึ่งทั้งสามวิชาเอกนี้ได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะวิชาเอกการแนะแนว ซึ่งเป็นวิชาเอกที่ผลิตบัณฑิตครูและนักแนะแนวออกสู่สังคม ในการรับสมัครนักเรียนเข้าเรียนต่อในวิชาเอกนี้ มีวิธีการสองวิธีการ คือ การสอบตรง (มหาวิทยาลัยจัดสอบเอง) และการสอบผ่านกระทรวงศึกษาธิการในระบบ Admission กลาง ซึ่งได้รับความสนใจจากนักเรียนเป็นจำนวนมาก จากสถิติการรับนิสิตในระบบสอบตรงในปีการศึกษา 2548 มีผู้สนใจเข้ามาสมัคร 162 คนขณะที่ภาควิชาการแนะแนวฯ สามารถรับได้เพียง 20 คน ในปีการศึกษา 2549 มีผู้สมัครมากถึง 312 คน ขณะที่ภาควิชาการแนะแนวฯ สามารถรับผู้เข้าเรียนได้เพียง 25 คน (กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,2549 : 18)

นอกจากการรับเข้าศึกษาต่อผ่านการสอบตรงและการสอบผ่านของกระทรวงศึกษาธิการในระบบ Admission กลาง แล้วยังมีนิสิตที่ขอย้ายมาจากมหาวิทยาลัยอื่นและคณะอื่นเข้ามาเรียนในวิชาเอกนี้ทุกปี ทำให้คณะนี้มีนิสิตของวิชาเอกการแนะแนวที่ศึกษาในสาขานี้ เป็นจำนวน 160 คน ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน ชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน ชั้นปีที่ 3 จำนวน 48 คน และชั้นปีที่ 4 จำนวน 33 คน (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ , 2549 :11) จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยซึ่งทำงานอยู่ในภาควิชาการแนะแนว ฯ มาเป็นเวลา 5 ปี สนใจที่จะศึกษาว่าผู้ที่เข้ามาศึกษาต่อในวิชาเอกการแนะแนวเหล่านี้ มีแรงจูงใจอะไรในการศึกษาต่อในวิชาเอกนี้ ผู้วิจัยจึงได้สำรวจข้อมูลเบื้องต้นโดยใช้แบบสอบถามปลายเปิดกับนิสิตวิชาเอกการแนะแนวทุกชั้นปี จำนวน 160 คน ซึ่งแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มสอบตรงและกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มสอบผ่านของกระทรวงศึกษาธิการในระบบ Admission กลาง ผลการสำรวจมีดังนี้

คำถามสำหรับกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มซึ่งเป็นนิสิตเข้ามาโดยวิธีการสอบตรงคือมหาวิทยาลัยจัดสอบโดยตรง จำนวน 78 คน ใช้คำถามว่า “ท่านเลือกเรียนในวิชาเอกการแนะแนวเพราะเหตุใด” คำตอบที่ตอบมากที่สุดจำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 47.44 ตอบว่า เป็นมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง คณะศึกษาศาสตร์เป็นคณะที่ผลิตครู รองลงมาจำนวน 23 คนคิดเป็นร้อยละ 29.49 ตอบว่า มีความสนใจและอยากเป็นครู รองลงมาจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 23.07 ตอบว่า อยากเป็นนักจิตวิทยา

คำถามสำหรับกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มสอบผ่านของกระทรวงศึกษาธิการในระบบ Admission กลางใช้คำถามปลายเปิด 2 ข้อ ดังนี้

คำถามข้อที่ 1 ใช้คำถามว่า “ท่านสอบเข้ามหาวิทยาลัย โดยเลือกวิชาเอกการแนะแนวเป็นลำดับที่เท่าใด” คำตอบแบ่งเป็นชั้นปีดังนี้ นิสิตชั้นปีที่ 1 เลือกเป็นอันดับ 1 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.56 เลือกเป็นอันดับ 2 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 19.44 เลือกเป็นอันดับ 3 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.89 และเลือกเป็นอันดับ 4 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.94

นิสิตชั้นปีที่ 2 เลือกเป็นอันดับ 1 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98 เลือกเป็นอันดับ 2 จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 23.26 เลือกเป็นอันดับ 3 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20.93 เลือกเป็นลำดับ 4 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 18.60

นิสิตชั้นปีที่ 3 เลือกเป็นอันดับ 1 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 8.89 เลือกเป็นอันดับ 2 จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 15.56 เลือกเป็นอันดับ 3 จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 20 เลือกเป็นอันดับ 4 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 13.33

นิสิตชั้นปีที่ 4 เลือกเป็นอันดับ 1 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.41 เลือกเป็นอันดับ 2 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 18.52 เลือกเป็นอันดับ 3 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.70 เลือกเป็นอันดับ 4 จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 6.98

คำถามข้อที่ 2 ใช้คำถามว่า “ท่านเลือกเรียนในวิชาเอกการแนะแนวเพราะเหตุใด” คำตอบที่ตอบมากที่สุด ตอบว่า เป็นมหาวิทยาลัยมีชื่อเสียง รองลงมา ตอบว่า อยากรับครูและมีความสนใจในการเรียนจิตวิทยา

จากผล การสำรวจข้อมูลเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่านิสิตที่เรียนในวิชาเอกการแนะแนว ส่วนใหญ่มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในวิชาเอกนี้เพราะมองเห็นคุณค่าและประโยชน์ที่จะได้รับจากการเรียนวิชาเอกนี้และทุกคนมีเป้าหมายในการเรียนอย่างชัดเจน ดังที่ กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้น หรือล่อให้เกิดพฤติกรรมเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับสุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 71-72) ที่กล่าวว่า แรงจูงใจ เป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพลังที่จะทำแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ อันจะทำให้เกิดการที่จะกระทำหรือไม่กระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด และทำให้เกิดความพร้อมในการเรียนได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ แรงจูงใจยังทำให้บุคคลหรือผู้เรียนสามารถไปสู่จุดหมายปลายทางที่พวกเขาคาดหวังไว้

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัย จึงสนใจศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความสำคัญของการวิจัย

เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนานิสิต การผลิตบัณฑิต วิชาเอก การแนะแนว เช่น ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ นำไปใช้ประกอบการวางแผนนโยบายในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรและรูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและเป้าหมายของผู้เรียนและสังคมต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 รวม 160 คน เป็นนิสิตชาย 33 คน และเป็น นิสิตหญิง 127 คน ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 48 คน และ นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 33 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่

- 1.1.1 เพศ
- 1.1.2 ชั้นปี
- 1.1.3 พลังความสามารถแห่งตน
- 1.1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต

1.2 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่

- 1.2.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง
- 1.2.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- 1.2.3 อาชีพของผู้ปกครอง
- 1.2.4 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง
- 1.2.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

1.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่

- 1.3.1 ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- 1.3.2 ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย

1.4 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่

1.4.1 ค่านิยมทางสังคม

1.4.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว หมายถึง สิ่งเร้าหรือแรงกระตุ้นที่เป็นเหตุชักนำ ให้ผู้ที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า เลือกตัดสินใจเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในที่นี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ด้านการพัฒนาตนเอง ได้แก่ ความต้องการที่จะเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ต้องการความก้าวหน้าในชีวิต และเพื่อเพิ่มวุฒิการศึกษาให้มีความทัดเทียมบุคคลอื่น

1.2 ด้านสังคม ได้แก่ ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการเข้าสังคม สามารถร่วมกิจกรรมของสังคมได้ และเป็นผู้ทันสมัย

1.3 ด้านอาชีพ ได้แก่ ความต้องการที่จะมีอาชีพที่ก้าวหน้า หางานทำได้ง่าย ประกอบอาชีพที่ดี และมีรายได้เพิ่มขึ้น

1.4 ด้านอิทธิพลจากบุคคลอื่น ได้แก่ การส่งเสริม การชักจูง หรือการชี้แนะของบุคคลซึ่งประกอบด้วย บิดา มารดา ผู้ปกครอง ผู้บังคับบัญชา ญาติพี่น้อง อาจารย์ และเพื่อน หรือตัดสินใจเลือกด้วยตัวเองโดยไม่ต้องอาศัยคำแนะนำจากใคร

2. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 องค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปี พลังความสามารถแห่งตน และลักษณะมุ่งอนาคต ดังนี้

2.1.1 เพศ ได้แก่ นิสิตชาย และ นิสิตหญิง

2.1.2 ชั้นปี ได้แก่ ชั้นปีที่ 1, 2, 3 และ 4

2.1.3 พลังความสามารถแห่งตน หมายถึง ความเชื่อของนิสิตว่าตนมีความสามารถที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จก่อนที่จะทำสิ่งนั้น ได้แก่ เชื่อว่าตนเองต้องเรียนให้ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง เชื่อว่าตนเองสามารถที่จะเรียนสำเร็จในเวลา 4 ปี และเชื่อว่าจะสามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและประเทศชาติ

2.1.4 ลักษณะมุ่งอนาคต หมายถึง การมองสู่อนาคตข้างหน้าของนิสิต เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถหางานทำได้ง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยนิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคต แบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

2.1.4.1 สามารถคาดการณ์ไปถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำ เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2.1.4.2 หาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมาย เกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต

2.1.4.3 รู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต

2.2 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง และฐานะเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ดังนี้

2.2.1 ความคาดหวังของผู้ปกครอง หมายถึง การรับรู้ของนิสิตต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองต่อเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนิสิตและต้องการให้นิสิตบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2.2.2 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง หมายถึง การให้ความร่วมมือ และช่วยเหลือในเรื่องการเรียนของผู้ปกครองที่ให้กับนิสิต ได้แก่ การให้คำปรึกษาและแนะนำใน ปัญหาการเรียนของนิสิต การให้สนับสนุนทางการเงินเพื่อลงทะเบียนและใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ ใน การเรียน และการอนุญาตให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

2.2.3 อาชีพของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.3.1 รับราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ

2.2.3.2 พนักงานบริษัทเอกชน

2.2.3.3 ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว

2.2.3.4 เกษตรกร

2.2.4 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่

2.2.4.1 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

2.2.4.2 ระดับปริญญาตรี

2.2.4.3 ระดับสูงกว่าปริญญาตรี

2.2.5 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง หมายถึง รายได้ของ ผู้ปกครอง ของนิสิตที่ได้รับรวมกันเป็นรายเดือน

2.3 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และ ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย ดังนี้

2.3.1 ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย หมายถึง การรับรู้ของนิสิตที่มีต่อการมีชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ความมีชื่อเสียงในด้านชั้นทางวิชาการ ความประพฤติที่เหมาะสมของอาจารย์และนิสิต การมีสวัสดิการที่ดีและการหางานทำได้ง่ายเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้

2.3.2 ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย หมายถึง ลักษณะที่เหมาะสมในสภาพของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย สถานที่เรียน และวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียน ดังนี้

2.3.2.1 ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย ได้แก่ อยู่ในที่คมนาคมได้สะดวกทั้งทางน้ำและทางบก ซึ่งได้แก่ รถยนต์ รถไฟฟ้า และเรือ

2.3.2.2 สถานที่เรียน ได้แก่ มีตึกเรียนที่ทันสมัย มีที่พักผ่อนนอกห้องเรียนเพียงพอต่อจำนวนนิสิต และมีห้องเรียนห้องบรรยายที่มีเครื่องปรับอากาศป้องกันเสียงจากภายนอก

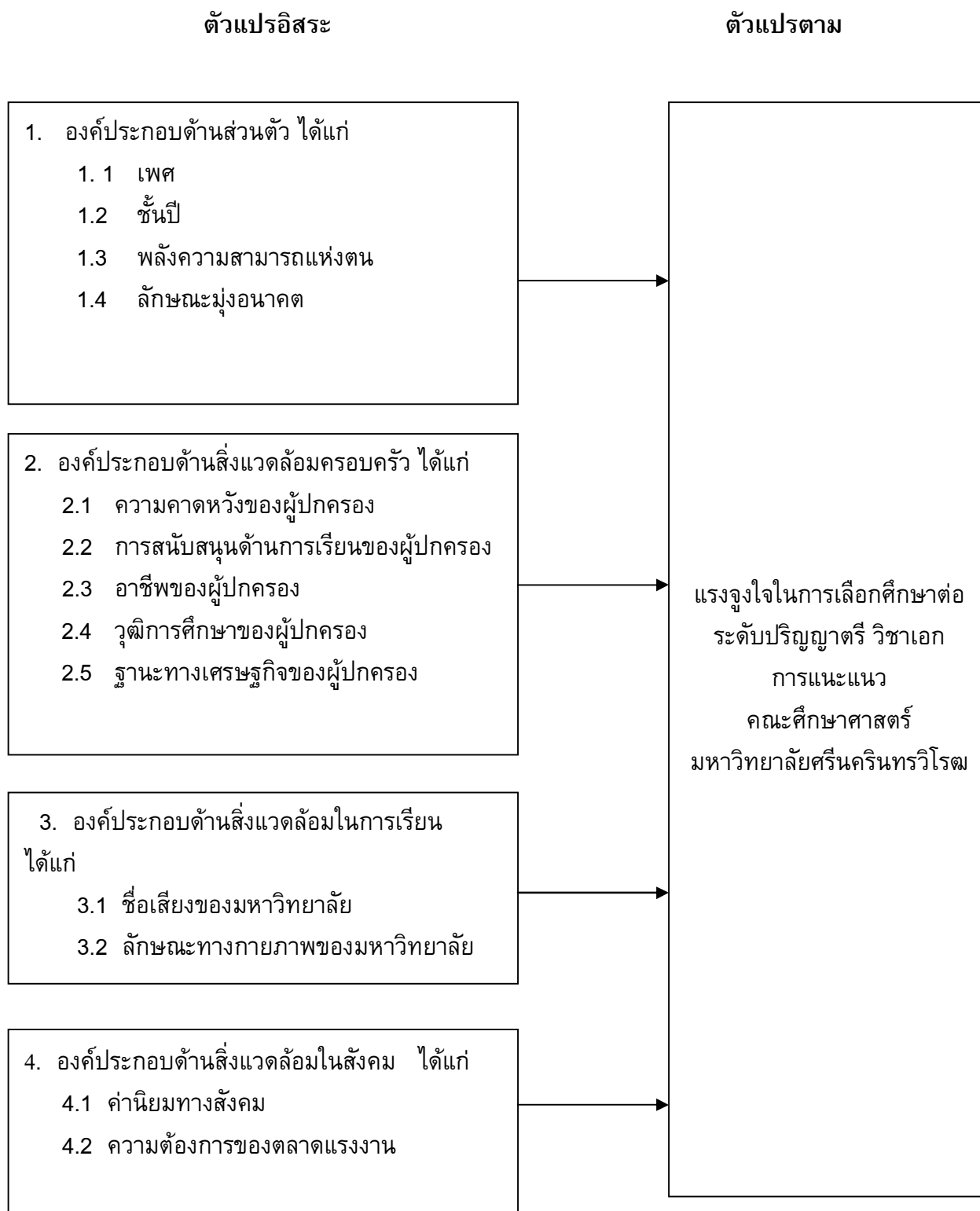
2.3.2.3 วัสดุอุปกรณ์ทางการเรียน ได้แก่ มีสื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย และเพียงพอต่อจำนวนนิสิต

2.4 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่ ค่านิยมทางสังคม และความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนี้

2.4.1 ค่านิยมทางสังคม หมายถึง การรับรู้ของนิสิตต่อความศรัทธาของบุคคลรอบข้าง ได้แก่ ผู้ปกครอง เพื่อนบ้าน และประชาชนทั่วไป ที่มีต่อนิสิตที่ได้เข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาการแนะแนว เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และหางานทำได้ง่ายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว

2.4.2 ความต้องการของตลาดแรงงาน หมายถึง การรับรู้ของนิสิตต่อเจ้าของสถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ว่าต้องการผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิชาเอกการแนะแนว และสถานประกอบการต่าง ๆ สามารถรองรับผู้ที่จบจากวิชาเอกการแนะแนวได้เป็นจำนวนมาก เพื่อพัฒนางานด้านการเรียนการสอนและด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกิดจากองค์ประกอบ 4 ด้าน คือองค์ประกอบด้านส่วนตัว ได้แก่ เพศ ชั้นปี พลังความสามารถแห่งตน และลักษณะมุ่งอนาคต องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ได้แก่ ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน ได้แก่ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย และลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย และองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ได้แก่ ค่านิยมทางสังคมและความต้องการของตลาดแรงงาน ผู้วิจัยจึงขอตั้งสมมติฐานดังนี้

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
 - 2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน
 - 2.1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน
 - 2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน
 - 2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
 - 2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
 - 2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต
 - 2.3 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง
 - 2.4 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคม
 - 2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคม
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

1.1.1 ความหมายของแรงจูงใจ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้หลายคนดังนี้

กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ (2528 : 227) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง การกระตุ้นหรือล่อให้เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้ขึ้นด้วยสิ่งเร้าใดสิ่งเร้าหนึ่ง เช่น การใช้อาหารล่อให้แมวกดคันเปิดประตูออกมาจากกรงเพื่อกินอาหาร เป็นต้น

หลุยส์ จำปาเทศ (2535 : 7) กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึงการกระตุ้นหรือเร้าให้อินทรีย์ได้เพิ่มพูนความสามารถ ความพยายาม หรือพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในให้เกิดการกระทำหรือทุ่มเทในงานเพื่อให้บรรลุความปรารถนา การแก้ปัญหา หรือเพื่อให้เป็นไปตามเป้าหมายอันจะนำมาซึ่งความพึงพอใจ

ทรงพล ภูมิพัฒน์ (2540 : 99) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง พลังแรงภายในของบุคคล (หรือสัตว์) ที่ทำให้คนเรา (หรือสัตว์) เกิดพฤติกรรมและควบคุมแนวทางของพฤติกรรมให้บรรลุจุดหมาย

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 46) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจในแง่ของผู้บริหารว่า เป็นวิธีการที่ผู้บริหารใช้เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดแรงจูงใจในการทำงาน เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ผู้บริหารหรือองค์กรพึงประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

กฤษณี คำชาย (2542 : 215) ให้ความหมายว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงขับซึ่งพุ่งตรงไปที่เป้าหมายทั้งในลักษณะของการเข้าหาหรือการถอยห่าง

สุรางค์ โค้วตระกูล (2544 : 153) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง องค์ประกอบที่กระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่มีจุดมุ่งหมาย แต่เนื่องจากเราไม่สามารถสังเกตแรงจูงใจได้โดยตรง จึงต้องอาศัยพฤติกรรมที่สังเกตได้ เป็นสิ่งที่อ้างอิง แต่บางครั้งอาจจะสาเหตุของพฤติกรรมผิดด้วยเหตุผล

ไครเดอร์ และคณะ (Crider and Others. 1983 : 118) กล่าวว่าแรงจูงใจหมายถึง ความปรารถนา ความต้องการ และความสนใจที่มาเร้าหรือมากระตุ้นอินทรีย์ และนำอินทรีย์ไปสู่จุดหมายปลายทางที่เฉพาะเจาะจง

เดมศักดิ์ คทวณิช (2546 : 149) กล่าวว่าแรงจูงใจ หมายถึง กระบวนการของการใช้ปัจจัยทั้งหลายที่จะทำให้บุคคลเกิดความต้องการ เพื่อสร้างแรงขับและแรงจูงใจไปกระตุ้นร่างกายให้แสดงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่ได้วางไว้ โดยปัจจัยดังกล่าวนั้นอาจจะเป็นสิ่งเร้าภายนอกกับสิ่งเร้าภายในหรือทั้งสองประการก็ได้

อารี พันธุ์มณี (2546 : 269) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้คือแรงจูงใจ (Motive) หมายถึง ภาวะใด ๆ ที่กระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาภายนอกและการจูงใจ (Motivation) หมายถึง การนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทาง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่าง ๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อ รางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง

ซูซีฟ อ่อนโคสูง (2549 : 5) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจหมายถึงแรงหรือพลังในการทำพฤติกรรมอย่างเข้มแข็งและกระตือรือร้น มีจุดมุ่งหมาย ชัดเจนและรักษาพฤติกรรมนั้นไว้ได้ เช่น คนๆหนึ่ง ทำงานหนักตลอดเวลาด้วยความขยันขันแข็งเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต ถือว่าเขาเป็นผู้มีแรงจูงใจในการทำงานอย่างสูง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจ หมายถึง ปัจจัยหรือสิ่งต่าง ๆ ที่มากระตุ้นหรือชักนำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ หรือเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งที่ตนเองต้องการ

ดังนั้น แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อจะประกอบด้วยความต้องการและเป้าหมายที่มีลักษณะผสมผสานกันหลายประการ ทั้งด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง การมีชื่อเสียงสถาบันและค่านิยมในสังคม

1.1.2 ความสำคัญที่เกี่ยวกับแรงจูงใจ

การจูงใจมีประเด็นที่น่าสนใจต่อการเกิดพฤติกรรมของบุคคลดังนี้ (พาสนา จุลรัตน์. 2548 :195)

1. พฤติกรรมอย่างเดียวกันอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุต่างกัน เช่น เด็กขโมยเงินอาจจะเนื่องมาจากอยากเรียกร้องความสนใจจากพ่อแม่ หรืออาจเนื่องมาจากต้องการเอาเงินไปซื้อของเล่น เป็นต้น

2. แรงจูงใจอย่างเดียวกัน อาจจะเป็นสาเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต่างกัน เช่น นักเรียนที่ต้องการความสนใจและความรักจากครู อาจจะแสดงพฤติกรรมโดยการตั้งใจเรียนหนังสือ เพื่อทำคะแนนให้ดี ในขณะที่นักเรียนบางคนอาจซื้อของขวัญมาถวายเป็นวันสำคัญต่างๆเพื่อต้องการความรักจากครู

3. พฤติกรรมอย่างเดียวกัน อาจจะมีสาเหตุมาจากแรงจูงใจหลายอย่าง เช่น พนักงานตั้งใจทำงาน เพื่อหวังรางวัลและคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชา ต้องการตำแหน่งที่สูงขึ้น และต้องการเงินเดือนที่สูงขึ้น

4. พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจนั้นจะต้องมีเป้าหมายเสมอ เช่น นักเรียนที่มีเป้าหมายเพื่อสอบเข้าเรียนต่อในมหาวิทยาลัยให้ได้ ก็ต้องทุ่มเทความพยายามในการอ่านหนังสือเพื่อเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อที่จะสามารถสอบผ่านเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้

5. พฤติกรรมบางอย่างของบุคคลอาจถูกจูงใจให้กระทำ โดยเจ้าตัวอาจจะไม่ทราบถึงเป้าหมายที่แท้จริงได้ ถ้าความต้องการและเป้าหมายนั้นอยู่ภายในจิตใจสำนึก เช่น มนตรีต้องการเป็นผู้ชนะในการแข่งมวยปล้ำ ซึ่งมนตรียึดว่าเป็นเพราะตนต้องการเงินรางวัล แต่จริง ๆ แล้วมนตรียังมีความต้องการและเป้าหมายที่จะชดเชยความก้าวร้าวที่อยู่ในจิตใจสำนึกก็ได้

6. บุคคลที่อยู่ในสังคมต่างกันมักมีแรงจูงใจต่างกัน เช่น คนที่อยู่ในประเทศแถบยุโรป มักต้องการชีวิตที่อิสระ ชอบทำงาน และมีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากคนที่อยู่ในประเทศแถบแอฟริกา หรือแม้กระทั่งคนในสังคมที่มีวัฒนธรรมเดียวกันก็อาจมีความต้องการและแรงจูงใจที่แตกต่างกันได้ ถ้าได้รับประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ต่างกัน

1.1.3 ประเภทของแรงจูงใจ

กันตยา เพิ่มผล (2541 : 58) ได้แบ่งแรงจูงใจทางจิตวิทยาออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motivation) คือ ความต้องการของบุคคลที่จะมีความสัมพันธ์อันดีกับคนอื่น เพื่อร่วมงาน คำนึงถึงการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและรักษาหน้าซึ่งกันและกันมากกว่า คำนึงถึงการทำงานโดยตรง บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธนี้จะประสบความสำเร็จในการทำงานก็ต้องได้รับการสนับสนุนจากพวกพ้อง

2. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะใช้อำนาจเผด็จการต่อคนอื่น มีความต้องการอย่างรุนแรงที่จะมีอำนาจเหนือและต้องการใช้อำนาจในการควบคุม

3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) บุคคลที่มีแรงจูงใจประเภทนี้จะเป็นคนที่มีเหตุผล มีภาวะในการเสี่ยงในระดับที่เป็นไปได้ รู้จักใช้วิจารณญาณอย่างรอบคอบและทำงานเพื่อผลงานจริง

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์ (2545 : 157) ได้แบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physical Motivation) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายเกี่ยวกับอาหาร น้ำ การพักผ่อน การได้รับความคุ้มครอง ความปลอดภัย การได้รับความเพลิดเพลิน การลดความเคร่งเครียด แรงจูงใจทางด้านนี้จะมีสูงมากในวัยเด็กตอนต้น และวัยผู้ใหญ่ตอนปลาย เนื่องจากได้เกิดความเสื่อมถอยทางด้านร่างกาย

2. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motivation) เริ่มต้นตั้งแต่เกิดของมนุษย์เรา ถือได้ว่าแรงจูงใจด้านนี้สลับซับซ้อนมากเป็นความต้องการที่มีผลมาจากด้านชีววิทยาของมนุษย์ในความต้องการอยู่ร่วมกับครอบครัว เพื่อนฝูงในโรงเรียน เพื่อนร่วมงาน เป็นความต้องการส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ซึ่งในบางวัฒนธรรมหรือบางสังคมจะมีอิทธิพลที่เข้มแข็ง และเหนียวแน่นมาก

อารีย์ พันธุ์ณี (2546 :270-272) ได้กล่าวถึงประเภทของแรงจูงใจไว้ ดังนี้

1. การจูงใจ แบ่งตามลักษณะการแสดงออกตามพฤติกรรมได้ 2 ประเภท คือ

1.1 การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเอง ไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น ความต้องการเรียนเพื่อต้องการความรู้ ทำงานเพราะต้องการความสนุกและชำนาญ ซึ่งความต้องการหรือความสนใจพิเศษตลอดจนความรู้สึกนึกคิดหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล จะผลักดันให้บุคคลสร้างพฤติกรรมขึ้น ได้แก่ ความอยากรู้ อยากเห็น ความสนใจ ความรัก ความศรัทธา

1.2 การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก เช่น สิ่งของหรือเกียรติยศ เงินเดือน ปรียญาบัตร ความก้าวหน้า รางวัล คำชมเชย การแข่งขัน การติเตียน ทำให้บุคคลมองเห็นเป้าหมาย จึงเร้าให้บุคคลเกิดความต้องการ และแสดงพฤติกรรมสู่เป้าหมายนั้น

ซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2549 : 5) ได้แบ่งแรงจูงใจในการเรียนออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก หมายถึง แรงจูงใจในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายที่ต้องการ ซึ่งอยู่นอกเหนือกิจกรรมนั้นโดยตรง

แรงจูงใจภายใน หมายถึง แรงจูงใจในการทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้กิจกรรมนั้นบรรลุจุดมุ่งหมาย นอกจากนี้ แรงจูงใจสามารถแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจได้เป็น 3 ประเภทดังนี้ (อารี พันธุ์ณี . 2546 :270-272)

1. แรงจูงใจทางสรีระวิทยา (Physiological Motivation) การจูงใจเกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการทางร่างกายทั้งหมด เพื่อให้บุคคลมีชีวิต เป็นความต้องการที่จำเป็นตามธรรมชาติของมนุษย์ ได้แก่ ต้องการน้ำ อาหาร พักผ่อน และปราศจากโรค เป็นต้น เราสามารถวัดระดับความต้องการทางสรีระได้ จากการสังเกตพฤติกรรมและการกระทำของเรา คือ จากความมากน้อยของการกระทำการเลือกกระทำ (เลือกสิ่งใดแสดงว่าต้องการสิ่งนั้นมาก) การโต้ตอบต่อสิ่งที่มาขัดขวาง

2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motivation) มีความสำคัญน้อยกว่าแรงจูงใจทางสรีระวิทยา เพราะจำเป็นในการดำรงชีวิตน้อยกว่า แต่จะช่วยเราด้านจิตใจ ทำให้มีสุขภาพจิตดีและสดชื่น แรงจูงใจประเภทนี้ ได้แก่ความอยากรู้อยากเห็น และการตอบสนองต่อสิ่งแวดล้อม

3. แรงจูงใจทางสังคม (Social Motivation) แรงจูงใจนี้มีจุดเริ่มต้นมาจากประสบการณ์ทางสังคมในอดีตของบุคคล และเป้าหมายของแรงจูงใจชนิดนี้ มีความสัมพันธ์กับการแสดงปฏิกิริยาของบุคคลอื่นที่มีต่อเรา แรงจูงใจทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของเรา ได้แก่

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motives) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้ดีและประสบความสำเร็จ ซึ่งได้รับการส่งเสริมมาตั้งแต่วัยเด็ก จากผลการศึกษาวิจัย พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูอย่างอิสระเป็นตัวของตัวเองฝึกหัดการช่วยเหลือตนเองตามวัยจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีความต้องการความสำเร็จในชีวิตสูง การฝึกให้บุคคลมีความต้องการความสำเร็จ หรือแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจึงมักเริ่มจากครอบครัวอันดับแรก

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ (Affiliative Motives) เป็นแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลปฏิบัติตนให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ต้องการความเอาใจใส่ ความรักจากผู้อื่น

3.3 แรงจูงใจต่อความนับถือตนเอง (Self-Esteem) เป็นแรงจูงใจที่บุคคลปรารถนาเป็นที่ยอมรับในสังคม มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ รู้จักของคนทั่วไป ต้องการได้รับการยกย่องจากสังคมซึ่งนำมาสู่ความรู้สึกนับถือตนเอง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าประเภทของแรงจูงใจแบ่งออกได้ตามหลักของการแบ่ง เช่น แบ่งเป็น 2 ประเภท คือแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก หรือแบ่งเป็น 3 ประเภท คือแรงจูงใจทางสรีระวิทยา แรงจูงใจทางจิตวิทยา และแรงจูงใจทางสังคม

1.1.4 ทฤษฎีแรงจูงใจ

1.1.4.1 ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (ทฤษฎีแรงขับหรือทฤษฎีลดแรงขับ)

ดอลลาร์ดและมิลเลอร์ (พาสนา จูร์ตน์. 2548 : 5-6 ; อ้างอิงมาจาก Dollard and Miller. 1950 : 30) และฮัลล์ (Hull. 1952 : 89-90) ซึ่งได้อธิบายว่าพื้นฐานการเกิดพฤติกรรมของบุคคลมีสาเหตุมาจากการที่ร่างกายอยู่ในภาวะขาดสมดุล เมื่อใดที่บุคคลขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นความต้องการที่จำเป็นของร่างกาย เช่น น้ำ อาหาร อากาศ หรือการพักผ่อน เป็นต้น บุคคลจะเกิดความต้องการขึ้น และความต้องการทำให้ร่างกายเกิดแรงขับ (Drive) เกิดขึ้น ร่างกายจึงต้องลดแรงขับด้วยการแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งสาระสำคัญของทฤษฎีนี้คือ โดยธรรมชาติแล้วมนุษย์เราต้องการให้ร่างกายอยู่ในสภาวะสมดุล (Homeostasis) อยู่เสมอนั่นเอง

ฮัลล์ ดอลลาร์ด และมิลเลอร์ (สุรางค์ โค้วตระกูล. 2544 : 155 ; อ้างอิงมาจาก Hull, Dollard and Miller. 1950) แบ่งแรงขับหรือแรงจูงใจ ออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

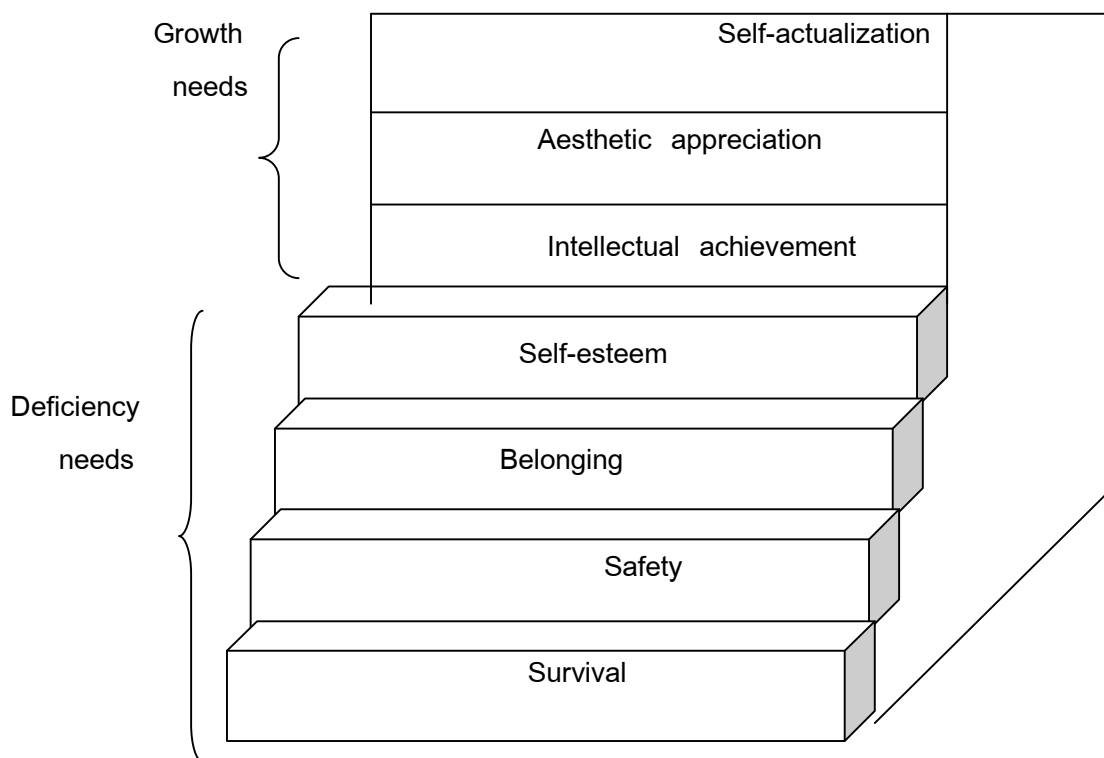
1. แรงจูงใจทางสรีระ (Physiological Motives) แรงจูงใจประเภทนี้ประกอบด้วย ความหิว ความกระหาย และความต้องการทางเพศ
2. แรงจูงใจทางจิตวิทยา (Psychological Motives) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ เช่น แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจที่อยากจะเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม เป็นต้น

1.1.4.2 ทฤษฎีมนุษยนิยม (Humanistic Theory)

(1) ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์ (Maslow's General Theory of Human Motivation) มาสโลว์ (ซูซีฟ อ่อนโคสูง. 2549 : 8-9; อ้างอิงมาจาก Maslow. 1987) นักจิตวิทยาชาวอังกฤษเป็นคนแรกที่ได้ตั้งทฤษฎีทั่วไปเกี่ยวกับแรงจูงใจไว้และเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ มาสโลว์ อธิบายถึงความต้องการของบุคคลว่ามี 2 กลุ่มใหญ่ ได้แก่ ความต้องการที่จำเป็นขาดไม่ได้ (Deficiency needs) เมื่อขาดจะเกิดพลังกระตุ้นให้ทำพฤติกรรมเพื่อสิ่งนั้น บุคคลจะยังไม่มีพลังในการทำพฤติกรรมเพื่อความต้องการสูงขึ้นไปคือความต้องการเจริญงอกงาม (Growth needs) ซึ่งเป็นความต้องการที่จะขยายและเพิ่มพูนประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้น ความต้องการทั้งสองกลุ่มนี้แบ่งเป็น 5 ลำดับขั้นดังนี้

ลำดับขั้นที่ 1	ความอยู่รอด (Survival) เป็นความต้องการในสิ่งที่ทำให้มีชีวิตอยู่ได้ เช่น อาหาร น้ำ อากาศ ความอบอุ่น (อุณหภูมิ) ฯลฯ
ลำดับขั้นที่ 2	ความปลอดภัย (Safety) เป็นความต้องการที่จะไม่ถูกข่มขู่ บังคับ หรือทำร้ายทั้งร่างกายและจิตใจ
ลำดับขั้นที่ 3	ความรักและการยอมรับ (Belonging) เป็นความต้องการความรัก การยอมรับ และสัมพันธ์ภาพกับบุคคลในครอบครัว เพื่อนร่วมวัย และบุคคลอื่น ๆ

- ลำดับขั้นที่ 4 การเห็นคุณค่าในตนเอง (Self-esteem) เกิดจากได้รับการยอมรับ
นับถือและชื่นชมยินดีจากบุคคลอื่น
- ลำดับขั้นที่ 5 ประกอบด้วยความต้องการ 3 ประการ ได้แก่
1. สัมฤทธิผลทางปัญญา (Intellectual appreciation) ได้แก่
ต้องการความรู้และความเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ
 2. ความซาบซึ้งในสุนทรียภาพ (Aesthetic appreciation) ได้แก่
ซาบซึ้งในคุณค่าทางศิลปะ ดนตรี ความจริง ฯลฯ
 3. ศักยภาพแห่งตน (Self-actualization) ซึ่งประกอบด้วย
 - 3.1 สามารถรับรู้ได้ตรงกับความเป็นจริง
 - 3.2 มีความสามารถ ความเป็นอิสระและยอมรับตัวเอง
 - 3.3 ยึดปัญหาเป็นศูนย์กลางแทนการยึดตัวเองเป็นที่ตั้ง
 - 3.4 มีความคิดและการกระทำสอดคล้องต้องกัน
 - 3.5 เข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้อื่น

ภาพประกอบ 1 ความต้องการตามลำดับขั้นของบุคคล
(ชูชีพ อ่อนโคกสูง.2549 : 8)

(2) ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (The Need Theories of Murray)

เฮนรี เอ. เมอร์เรย์ (สรวงศ์ โค้วตระกูล. 2544 : 156 ; อ้างอิงมาจาก Henry A. Murray. 1938) กล่าวว่า ความต้องการเป็นพื้นฐานที่จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ซึ่งเป็นผลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่จะนำไปสู่เป้าหมาย (Goal) และความต้องการของบุคคลไม่ว่าจะเกิดจากภายในร่างกายหรือเกิดจากสังคมจะมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ถ้าเกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน จะไม่มีความต้องการใดความต้องการหนึ่งที่สำคัญไปกว่าความต้องการอื่น ดังนั้นการเลือกแสดงพฤติกรรมตอบสนองความต้องการจึงไม่แน่นอน ไม่สามารถบ่งชี้ได้ว่าอินทรีย์จะเลือกตอบสนองต่อความต้องการใดก่อน ความต้องการนี้เมอร์เรย์กล่าวว่ามียังถึง 20 ความต้องการดังนี้

- (1) ความต้องการที่จะยอมแพ้หรือยอมรับผิด (Abasement Need)
- (2) ความต้องการที่จะเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง (Achievement Need)
- (3) ความต้องการทำให้ผู้อื่นรัก (Affiliation Need)
- (4) ความต้องการเอาชนะโดยใช้ความรุนแรง และการต่อสู้ (Aggression Need)
- (5) ความต้องการเป็นอิสระ เป็นตัวของตัวเอง (Autonomy Need)
- (6) ความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคโดยการสร้างความมานะพยายามขึ้น
(Counteraction Need)
- (7) ความต้องการป้องกันตนเองจากความผิด คำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิ (Defendance Need)
- (8) ความต้องการที่จะยอมรับนับถือ ให้ความช่วยเหลือแก่ผู้สูงอายุกว่า (Deference Need)
- (9) ความต้องการที่จะควบคุมผู้อื่น ให้ผู้อื่นกระทำตาม (Dominance Need)
- (10) ความต้องการสร้างความประทับใจให้แก่ผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นรับรู้เรื่องราวของตนเอง
(Exhibition Need)
- (11) ความต้องการที่จะได้รับความปลอดภัยจากสถานการณ์ที่เป็นอันตรายทั้งปวง
(Harmavoidance Need)
- (12) ความต้องการที่จะพ้นจากความอับอาย (Avoidance of Inferiority Need)
- (13) ความต้องการที่จะให้ความเมตตา สงสาร ช่วยเหลือผู้ที่ช่วยตนเองไม่ได้ (Nurturance Need)
- (14) ความต้องการที่จะจัดทุกสิ่งทุกอย่างให้เป็นระเบียบ (Order Need)
- (15) ความต้องการความสนุกสนาน (Play Need)
- (16) ความต้องการที่จะแยกตนเองออกจากความทุกข์ (Rejection Need)
- (17) ความต้องการการดูแลเอาใจใส่ ความเมตตาสงสารจากผู้อื่น (Succorance Need)
- (18) ความต้องการทางเพศ (Sexual Need)
- (19) ความต้องการที่จะมีความสุขกับสิ่งประทับใจทั้งหมด (Setience Need)

(20) ความต้องการที่จะเข้าใจสิ่งต่าง ๆ (Understanding Need)

จะเห็นได้ว่าความต้องการตามแนวคิดของเมอร์เรย์ (Murray) หรือของมาสโลว์ (Maslow) มักมีความต้องการอยากรู้ อยากเห็น หรือความต้องการที่จะเข้าใจในสิ่งต่าง ๆ รวมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญยิ่งที่จะทำให้เกิดการอยากเรียนรู้แก่ผู้เรียน อันเป็นหนทางที่นำไปสู่การเรียนรู้ที่ดี

1.1.4.3 ทฤษฎีพุทธิปัญญานิยม (Cognitive Theory)

เคิร์ท เลวิน ทอลแมน และวายเนอร์ (ซูซีฟ อ่อนโคสูง.2549: 25 ; อ้างอิงมาจาก Lewin,1938, Tolman,1932 and Weiner,1984) ก็เชื่อว่ากระบวนการรู้คิดมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีเป้าหมาย เน้นความสำคัญของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมและความรู้ความเข้าใจ ทฤษฎีพุทธิปัญญานิยมที่ใช้กันแพร่หลายในปัจจุบันนี้คือทฤษฎีการอ้างสาเหตุ (Attribution Theory) วายเนอร์ (Weiner. 1984) อธิบายว่าบุคคลมีแนวโน้มที่จะอธิบายสาเหตุของความสำเร็จ และความล้มเหลวของตนเองเสมอ ซึ่งสาเหตุที่นำมาอธิบายได้แก่ ความพยายาม ความสามารถ โชคชะตา ความยากง่ายของงาน สุขภาพ อารมณ์ และลักษณะรูปร่างหน้าตา เป็นต้น และความเข้าใจเกี่ยวกับสาเหตุของความสำเร็จและความล้มเหลวนี้องค์ที่มีอิทธิพลต่อการจูงใจของบุคคลเป็นอย่างมาก

โดยทั่วไปเมื่อบุคคลประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในเรื่องต่าง ๆ บุคคลมักตั้งคำถามตนเองว่าทำไมจึงประสบความสำเร็จหรือล้มเหลว และพยายามหาข้ออ้างมาอธิบายถึงสาเหตุของความสำเร็จหรือความล้มเหลวนั้นในลักษณะที่แตกต่างกัน

1.1.4.4 ทฤษฎีของเมอร์ (Maehr' s Theory)

มาร์ติน เมร์ (ซูซีฟ อ่อนโคสูง 2549 :19 ; อ้างอิงจากMartin Maehr, 1984,) นักวิจัยและนักทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมนุษย์ (Human motivation) เสนอทฤษฎีเมอร์(Maehr's Theory) ไว้ว่าคนเราทุกคนถูกจูงใจให้ทำพฤติกรรมต่าง ๆ ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกัน แต่มีบางคนที่อาจจะถูกจูงใจให้ทำพฤติกรรมตามท้องถื่นหรือผู้อื่นต้องการได้ ทั้งนี้เนื่องจากคนแต่ละคนเลือกที่จะลงทุนทุ่มเทพลังงานและความพยายามในการกระทำพฤติกรรมในระดับที่แตกต่างกัน เมร์ เห็นว่าการจูงใจคือการลงทุนส่วนบุคคล (Personal investment) อันหมายถึงการทุ่มเทพลังงานความพยายามความสามารถและความเอาใจใส่ของบุคคลที่มีต่อการทำงานซึ่งแต่ละบุคคลลงทุนแตกต่างกัน ทำให้บางคนประสบความสำเร็จ บางคนประสบความล้มเหลว การกระทำพฤติกรรมจึงเป็นสิ่งที่ต้องลงทุน (มีแรงจูงใจ) จึงจะประสบความสำเร็จได้ คนเราจะลงทุนในแสดงพฤติกรรมอย่างไร มากน้อยเท่าใด ขึ้นอยู่กับการตีความหรือแปลความหมายสถานการณ์ในห้องเรียนของตนเองจากองค์ประกอบที่สำคัญ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความเป็นไปได้ที่จะกระทำ ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนและเป้าหมายที่กำหนดแนวทางในการกระทำ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. ความเป็นไปได้ที่จะกระทำ (Action possibilities)

องค์ประกอบแรกที่จะกำหนดว่าคนเราจะเลือกลงทุนทุ่มเทพลังงาน ความพยายามและความเอาใจใส่ในการกระทำกิจกรรมต่าง ๆ มากน้อยเพียงใด ได้แก่ ความตระหนักรู้เกี่ยวกับความเป็นไปได้

ที่จะกระทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จ ตลอดจนผลลัพธ์จากการกระทำกิจกรรมนั้นด้วย หากการกระทำนั้นมีความเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จ และผลที่จะได้รับทำให้เกิดความพึงพอใจ คนก็จะเลือกกระทำกิจกรรมนั้น ในทางตรงข้ามถ้าไม่มีทางเป็นไปได้ที่จะประสบความสำเร็จและผลที่ตามมาไม่ดีคนก็จะไม่เลือกที่จะกระทำกิจกรรมหรือพฤติกรรมนั้น เพราะหากถ้าทำแล้วผลที่ได้รับจะไม่เป็นไปตามที่คนเราได้คาดหวังไว้

ข. ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน (Sense of Self-efficacy)

องค์ประกอบที่สองที่คนเราจะพิจารณาในการเลือกที่จะลงทุนทุ่มเทพลังงาน ความพยายาม และความเอาใจใส่ในการกระทำกิจกรรมก็คือ ความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน ซึ่งหมายถึงเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นได้สำเร็จหากคนเราเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้สำเร็จก็จะเลือกกระทำกิจกรรมนั้น และกิจกรรมที่สำเร็จนั้นหมายถึงผลของกิจกรรมต้องส่งผลดีต่อตัวผู้กระทำด้วย ในทางตรงข้ามถ้าไม่เชื่อว่าตนจะสามารถทำได้สำเร็จก็จะไม่เลือกทำกิจกรรมนั้น คนที่มีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนสูง ย่อมตั้งใจที่จะขยันและพยายามทำกิจกรรมเพื่อให้ผลตอบแทนต่อตนเอง ในทางที่ดีที่สุด ตรงกันข้ามถ้าคนเราเชื่อว่าตนมีพลังความสามารถแห่งตนต่ำก็จะทำกิจกรรมด้วยความไม่เต็มใจและไม่เชื่อว่าสิ่งที่ตนเองกระทำนั้นจะประสบความสำเร็จ การกระทำก็จะไปแบบไม่เต็มพลังความสามารถ ซึ่งพลังความสามารถแห่งตนนั้นจะเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่เป็นประสบการณ์ดังนี้

1. ประสบการณ์ในอดีต (Past experience) หากบุคคลเคยประสบความสำเร็จในการกระทำกิจกรรมใดมาก่อนก็จะมีคามมั่นใจว่าสามารถที่จะทำกิจกรรมนั้นหรือกิจกรรมที่คล้ายกันได้สำเร็จอีกทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เขาจึงมีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนสูง ในทางตรงข้ามหากเคยประสบความล้มเหลวในอดีตก็จะขาดความมั่นใจและวิตกกังวลหากจะต้องทำกิจกรรมนั้นหรือกิจกรรมที่คล้าย ๆ กันอีก เขาจึงมีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำ

2. ประสบการณ์จากการกระทำของผู้อื่น (Vicarious experience) หากบุคคลเคยสังเกตพบว่าผู้อื่นที่มีลักษณะและความสามารถใกล้เคียงกับตน ประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมใด เขาย่อมเชื่อว่าตนก็มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในการทำกิจกรรมนั้นเช่นกัน นั่นคือเขาจะมีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนของเขา ในทางตรงข้ามหากเคยพบว่าผู้อื่นที่มีลักษณะและความสามารถใกล้เคียงกับเขาประสบความล้มเหลวในการกระทำกิจกรรมใดมาก่อน เขาย่อมไม่เชื่อในพลังความสามารถแห่งตนของเขาในอันที่จะกระทำสิ่งนั้นได้สำเร็จ คือเขาย่อมมีความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำนั่นเอง

3. การโน้มน้าวชักจูงใจ (Persuasion) หากบุคคลได้รับการโน้มน้าวชักจูงใจให้เชื่อว่าเขามีความสามารถที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จหรือพูดให้กำลังใจเพื่อให้ทำได้สำเร็จ เช่น “ครูเชื่อว่าเธอต้องทำเลขข้อนี้ได้แน่นอนหากพยายามเพิ่มขึ้นอีกหน่อย” ทั้งที่นักเรียนคนนั้นไม่เคยทำเลขข้อนั้นมาก่อนเขาก็จะมีกำลังใจ มานะพยายามที่จะทำเลขข้อนั้นให้ได้ นั่นคือนักเรียนจะเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนว่าจะสามารถทำเลขข้อนั้นได้ ยิ่งการโน้มน้าวเกิดจากบุคคลซึ่งเป็นทีเคารพ

นับถือ ศรัทธา มากเท่าไร บุคคลจะยิ่งเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนมากขึ้นเท่านั้น ในทางตรงข้ามหากถูกสบประมาทหรือดูถูกหมิ่นว่าไม่มีทางที่จะทำได้สำเร็จ บุคคลจะสูญเสียความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตน หรือความเชื่อในพลังความสามารถแห่งตนต่ำลงได้

1.1.4.5 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาที่เกี่ยวกับการจูงใจ (Social Learning Theory of Motivation)

แบนดูรา (พาสนา จุลรัตน์. 2548 : 217 ; อ้างอิงจาก Bandura. 1969) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ผู้เป็นเจ้าของทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเชิงพุทธิปัญญาอธิบายว่า พฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกเกิดจากการมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) อย่างต่อเนื่องระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม (Environment) และการแสดงพฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการเรียนรู้โดยการสังเกตและเลียนแบบ พฤติกรรมของบุคคลอื่นหรือที่เรียกว่าการเรียนรู้โดยการให้ตัวแบบ (Learning Through Modeling) โดยผู้เรียนจะเลียนแบบพฤติกรรมจากตัวแบบและการเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งบุคคลหรือผู้เรียนจะสังเกตลักษณะต่าง ๆ ของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ ผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบ ผลจากการสังเกต จะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้

แบนดูราจึงเน้นการเสริมแรงด้วยตนเอง (Self – Reinforcement) กล่าวคือ เมื่อผู้เรียนรู้จักประเมินผลการกระทำของตนเอง ผู้เรียนย่อมควบคุมตนเองได้และเกิดความพอใจผลงานของตนเอง และนำไปสู่การเกิดแรงจูงใจภายในตนเอง (Self - Motivation)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แนวคิดของทฤษฎีแรงจูงใจของมาร์ติน เมร์ เพราะการที่นิสิตจะเลือกที่จะเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้นั้นย่อมต้องมีแรงจูงใจ มีเป้าหมายและมีพลังความสามารถแห่งตนซึ่งตรงกับทฤษฎีของมาร์ติน เมร์

1.1.5 แรงจูงใจในการศึกษา

สุภัททา ปิณฑะแพทย์ (2542 : 144) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่าขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว มนุษย์มีความต้องการหาความสุขให้กับตนเองหลักหนึ่งความไม่พึงพอใจดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ใ้มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสมดุลไม่ว่าจะเป็นในด้านความสุขหรือความเจ็บปวด ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจแห่งตน
2. แรงจูงใจเกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณ โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เช่น การตอบสนองต่ออาหาร ตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศ และความเจ็บปวดต่าง ๆ
3. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจต่าง ๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร ทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล
4. แรงจูงใจเกิดจากแรงขับ การกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินใจให้เกิดแรงกระทำนั้น ๆ

5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์

แรงจูงใจที่ส่งผลหรือมีอิทธิพลโดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันต่อการกระทำที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็นความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะกระทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษาและมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป (จุฑารัตน์ แดงโสภณ. 2549 ;อ้างอิงจาก วิชา อารมณ์โรงชัย. 2544 : 21)

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮูล (Houle. 1961 :15-16) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในสหรัฐอเมริกา เมื่อปี ค.ศ. 1960 พบว่าผู้ใหญ่เข้ามาเรียนด้วยแรงจูงใจที่ต่างกัน โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. มาเรียนอย่างมีเป้าหมาย (Goal Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะด้านวิชาชีพ หรือมาเรียนอย่างมีความหมาย โดยหวังที่จะนำความรู้ไปใช้กับหน้าที่การงานหรือในชีวิตประจำวัน
2. มาเรียนเพื่อต้องการเข้าร่วมกิจกรรม (Activity Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะชอบบรรยากาศของการศึกษา ชอบเข้าสังคม ต้องการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น หรือต้องการมีเพื่อนหรือเพื่อจัดความเหงา โดยมีได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันแต่อย่างใด
3. มาเรียนเพราะต้องการที่จะรู้หรือเพื่อหาความรู้ (Learning Oriented) หมายถึง มาเรียนเพราะมีใจรักเรียนต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด โดยมีได้หวังที่จะนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันแต่อย่างใด

สถาบันการศึกษาผู้ใหญ่แห่งชาติของประเทศอังกฤษ หรือ NIAE. (National Institute for Adult Education. 1970: 75) ได้ทำการสำรวจหาสาเหตุที่ทำให้ผู้ใหญ่เข้าเรียนในสถานศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในด้านอาชีพ เป็นเหตุจูงใจสำคัญที่สุด รองลงมา ได้แก่เพื่อพัฒนาตนเอง รองลงมาเพื่อต้องการนำความรู้ไปปรับปรุงตนเองได้ดีขึ้น เช่น กลุ่มแม่บ้าน รองลงมาได้แก่ ต้องการเข้าร่วมสังคม และเหตุผลอื่น ๆ เช่น มาเรียนเพราะมีเวลาว่างช่วงนั้นพอดี หรือสนใจกิจกรรมนั้นเป็นพิเศษอยู่แล้ว เป็นต้น

โบเชียร์ (Boshier. 1971 :3-26) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ในประเทศแคนาดา นิวซีแลนด์และสหรัฐอเมริกา โดยได้สร้างเครื่องมือหรือแบบวัดการเข้าเรียนต่อ (Educational Participation Scale หรือ EPS) และนำไปทำการศึกษเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเข้าเรียนของผู้ใหญ่ในประเทศดังกล่าว โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 6 ด้านคือ

1. การติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่น (Social Relationships)
2. การทำตามความคาดหวังของผู้อื่น (External Expectation)

3. การประกอบอาชีพ (Professional Advancement)
4. การหลีกเลี่ยงจากสภาพที่เป็นอยู่ (Escape /Stimulation)
5. การนำความรู้ไปช่วยเหลือชุมชน (Social Welfare)
6. การเรียนเพื่อรู้ (Cognitive Interest)

มาร์สเตนและสมาร์ท (Morstain and Smart. 1974 :83-89) ได้ศึกษาสาเหตุการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 626 คน ผู้เรียนแต่ละคนเรียนสำเร็จ หลักสูตร (Educational Participation) และให้เรียงลำดับเหตุผลการเข้าร่วมประชุม กรรมการทางการศึกษาที่เป็นไปได้ 48 ข้อ ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เกินกว่าครึ่งของกลุ่มตัวอย่างที่ตอบว่าเขาไม่ได้คิดจุดประสงค์ ร้อยละ 9 ตอบว่าเพื่อให้รู้จักสร้างหรือปรับปรุงความสัมพันธ์ระหว่างสังคม และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อีก ร้อยละ 9 มาเรียนเพื่อที่จะหนีกิจวัตรประจำวัน และอีก ร้อยละ 6 หนีความน่าเบื่อจากชีวิตประจำวัน

ดาเคนวัลด์ และเมอร์เรียม (Darkenwald and Merriam. 1982 : 128-130) ได้ศึกษาเหตุผลการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ โดยได้แบ่งเหตุผลในการเข้าเรียนต่อของผู้ใหญ่ออกเป็น 9 ด้าน คือ

1. ด้านความรู้ (Knowledge Goal)
2. ด้านส่วนตัว (Personal Goal)
3. ด้านชุมชน (Community Goal)
4. ด้านศาสนา (Religious Goal)
5. ด้านสังคม (Social Goal)
6. ด้านการหนีความจำเจ (Escape Goal)
7. ด้านการทำตามกฎระเบียบ
8. ด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น
9. ด้านเพื่อความรู้ในเชิงวัฒนธรรม (Cultural Knowledge Goal)

ทองวรรณ ศิริวรรณ (2543 : 86) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว การวิจัยครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษาใน คณะเศรษฐศาสตร์ และการจัดการ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ในด้านแรงจูงใจด้านส่วนตัว แรงจูงใจด้านอาชีพและแรงจูงใจด้านสังคม เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา ในคณะเศรษฐศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว โดยจำแนกตามตัวแปรเพศ อาชีพ ผู้ปกครอง คะแนนเฉลี่ยสะสมและภูมิสำเนา และเพื่อรวบรวมความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของนักศึกษาในคณะเศรษฐศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาที่กำลังเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการในคณะเศรษฐศาสตร์และการจัดการ มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2542

จำนวน 97 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) ผลการศึกษามีดังนี้

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก
2. นักศึกษาที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการโดยรวมและรายด้าน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
6. นักศึกษามีความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจคือ ต้องการมีส่วนร่วมในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจของประเทศ สนใจทำงานเกี่ยวกับอาชีพทางด้านธุรกิจและเป็นคณะใหม่ที่เปิดสอนในสาขารัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
7. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนการสอนนั้นคือ ควรจัดให้มีเอกสารและตำราเรียนให้เพียงพอเพื่อสะดวกในการศึกษาค้นคว้า ควรจัดให้มีสถานที่และอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอและควรจัดการศึกษาดูงานนอกสถานที่เป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

สุพรรณิ เสาวดี (2543 : 93) ได้ศึกษาเรื่องมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เพื่อศึกษามูลเหตุแรงจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา 2542 จำนวน 210 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ผลการศึกษพบว่า

- 1.จากการศึกษามูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี 5 ด้าน คือ ด้านความถนัดและความสนใจ ด้านบุคลิกภาพ ด้านความก้าวหน้าในอาชีพ ด้านการยอมรับในสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง พบว่านักเรียนมีมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจในการเลือกเรียนกลุ่มวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีมูลเหตุแห่งการจูงใจในการเลือกเรียนในวิชาการบัญชีที่แตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 : 112) ได้ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ ตามตัวแปรด้านส่วนตัวและตัวแปรด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้เป็นนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จากมหาวิทยาลัยภาคีรัฐบาลในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ปีการศึกษา 2543 จำนวน 340 คน โดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา สถิติที่ใช้ คือการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า

1. ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา คือ เพศหญิง บุคลิกภาพแบบเอ ทักษะคิดต่อการเรียนจิตวิทยาการศึกษา ลักษณะมุ่งอนาคต สาขาที่เรียนในระดับปริญญาตรี สถาบันการศึกษาที่สำเร็จในระดับปริญญาตรี แหล่งข้อมูลจากเพื่อน

2. ตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา เรียงตามลำดับจากตัวแปรที่ส่งผลมากที่สุดไปน้อยที่สุด คือ ลักษณะมุ่งอนาคต เพศชาย ที่ตั้งของสถาบันส่วนกลางและความต้องการของตลาดแรงงาน

ลัดดา หิรัญยาว (2545 : 91) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา ใน 5 ด้าน คือ ด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความถนัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา) ภาคปกติ ชั้นปีที่ 2 ที่เรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรมวิชาการบริหารธุรกิจ หลักสูตร 2 ปี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 476 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเรียนแบบมาตราส่วนประมาณค่า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) และใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่ ด้วยวิธีการของเชฟเฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักศึกษามีแรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอื่นๆ อยู่ในระดับปานกลาง

2. นักศึกษาชายและหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนด้านความคิดเห็นส่วนตัวและด้านสังคม แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่เลือกเรียนสาขาวิชาเอกต่างกัน มีแรงจูงใจโดยรวมแตกต่างกันโดยแตกต่างกันในด้านของความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

4. นักศึกษาที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนโดยรวม แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านความคิดเห็นส่วนตัว ด้านเศรษฐกิจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง แตกต่างกัน

5. นักศึกษาที่รายได้ของครอบครัว/เดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

พจมาศ กาญจนสุนทร (2546 : 75) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครู ของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน 4 ด้าน คือ ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในแต่ละด้าน กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ที่ศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 282 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที(t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครู ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ ด้านความมั่นคงและความก้าวหน้าในวิชาชีพ ด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียงในระดับมาก ยกเว้นด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในระดับปานกลาง

2. นิสิตชายและนิสิตหญิง มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครู ในแต่ละด้านแตกต่างกัน

3. นิสิตที่มีภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครู ด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ และด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลที่เกี่ยวข้องแตกต่างกัน

4. นิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครู ในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน

5. นิสิตที่บิดามารดา/ผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกร มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครู แตกต่างจากนิสิตที่บิดามารดา/ผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย

6. นิสิตที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูแตกต่างจากนิสิตที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ปานกลาง และสูง ในด้านความถนัดและความสนใจในวิชาชีพ

นรงค์ฤทธิ์ สุรชิต (2547 : 63) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพโรงเรียนพณิชยการหัวหิน จุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการเลือกสาขาวิชาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการประกอบอาชีพ ด้านสังคมและด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจโดยจำแนกตามระดับชั้นปี สาขา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อาชีพของผู้ปกครอง และบุคคลที่แนะนำให้เรียนสาขานี้ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 และ 3 สาขาวิชาการบัญชี การขาย และคอมพิวเตอร์ ปีการศึกษา 2547 จำนวน 178 คน โรงเรียนพณิชยการหัวหิน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาพาณิชยกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านเหตุผลส่วนตัว การประกอบอาชีพ และด้านสังคมอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ในระดับปานกลาง
2. นักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาพาณิชยกรรมโดยรวมไม่แตกต่างกันในแต่ละด้าน
3. นักเรียนที่เรียนสาขาต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาพาณิชยกรรม โดยรวมแตกต่างกัน โดยเมื่อพิจารณาแล้วเห็นว่า ด้านการประกอบอาชีพและด้านเหตุผลส่วนตัวมีความแตกต่างกัน ส่วนด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องไม่มีความแตกต่างกัน
4. นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ต่างกันมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนไม่ต่างกัน
5. นักเรียนที่ผู้ปกครองมีอาชีพต่างกัน มีบุคคลแนะนำให้เข้าเรียนในสาขานี้ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาพาณิชยกรรมไม่แตกต่างกัน

อังสนา สารเนตร (2547 :87) ได้ศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ในด้านส่วนตัว ด้านครอบครัวและด้านสิ่งแวดล้อม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตร 4 ปี ปีการศึกษา 2546 ของสถาบันราชภัฏจันทรเกษม จำนวน 231 คน เป็นนักศึกษาชาย 65 คน นักศึกษาหญิง 166 คน เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการของตลาดแรงงาน นักศึกษามีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานมาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะการเลือกเรียนในสาขาใด ๆ เหตุผลหนึ่งที่สำคัญในการเลือกเรียนก็คือเมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วสามารถหางานทำหรือมีงานรองรับอยู่แล้ว

2. นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนในคณะครุศาสตร์ทางบวก เพราะนักศึกษารู้สึกชอบ สนใจ และศรัทธาวิชาชีพครู โดยคิดว่าเป็นอาชีพที่มีเกียรติมีประโยชน์ต่อสังคม

3. ลักษณะมุ่งอนาคต ซึ่งมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ มากทั้งนี้เพราะนักศึกษาสามารถคาดการณ์ วางแผนการเกี่ยวกับอนาคตของตนเองในการประกอบ อาชีพได้

4. ความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนใน คณะครุศาสตร์ทั้งนี้ เพราะนักศึกษาที่มีความศรัทธาต่อสถาบันมาก จึงคิดที่จะเลือกเข้ามาเรียนใน สถาบันด้วยความรู้ที่ว่าสถาบันมีชื่อเสียง ด้านคุณวุฒิของอาจารย์รวมถึงสภาพแวดล้อม

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า แรงจูงใจในการเลือกเรียนต่อเกิดจากองค์ประกอบ ที่ประกอบด้วย เพศ ลักษณะมุ่งอนาคต ความศรัทธาต่อสถาบันและการสนับสนุนของครอบครัว

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน

2.1.1 ความหมายพลังความสามารถแห่งตน

พลังความสามารถแห่งตน หมายถึง ความเชื่อของบุคคลว่าตนมีความสามารถที่ จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งสำเร็จก่อนที่จะทำสิ่งนั้น (ซูซีฟ อ่อนโคสูง. 2549 :3)

2.1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน

ซูซีฟ อ่อนโคสูง (2549 :51) ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถ แห่งตน เป้าหมายและความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต กศ.บ. มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 369 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โดยใช้เครื่องมือ เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้คือ สถิติพื้นฐาน สัมประสิทธิ์แอลฟา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า นิสิตชายและหญิง มีพลังความสามารถแห่งตนค่อนข้างมาก ซึ่งพลังความสามารถแห่งตนมี ความสัมพันธ์ทางบวกกับเป้าหมายในการเรียนและมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเรียน ของนิสิต

2.2 ลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.1.1 ความหมายของลักษณะมุ่งอนาคต

มิเชล และคนอื่นๆ (Mischel and others. 1966 : 147-153) กล่าวว่าไว้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสัมพันธ์กับด้านอื่น ๆ ของบุคคล

เฮคคอกเซน (สมจิตต์ เพิ่มพูน. 2533 : 47 ; อ้างอิงจาก Heckhausen. 1967) กล่าวถึง ลักษณะมุ่งอนาคตไว้ว่า การตั้งเป้าหมายในระยะของการทำงาน การคาดการณ์ไกล การวางแผนระยะยาว การมองผลที่จะส่งไปยังอนาคต รู้จักอดได้รอได้ ลักษณะมุ่งอนาคตสูงนี้

จะปรากฏมากในผู้ที่มีแรงจูงใจในใฝ่สัมฤทธิ์ในทุก ๆ ด้าน

มีด (Mead. 1971 :175) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของบุคคลที่จะคาดการณ์เกี่ยวกับอนาคตของบุคคล

เซกูรา (Segura. 1975 : 5823 –B) กล่าวว่าลักษณะมุ่งอนาคตเป็นความสามารถของแต่ละบุคคลในการมองอนาคต การวางแผน และการจัดการเกี่ยวกับอนาคตที่เป็นไปได้ และแลมมร์รอลฟ์ และกีซีลา(Lamm. Rolf and Gisela. 1976 : 317) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตหมายถึง ทักษะความรู้สึกรู้สึกของแต่ละบุคคลที่มีต่ออนาคต

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ปัจจัยที่ส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคต เกิดจากการสะสมผลการเรียนรู้ประสบการณ์ในอดีตและเลียนแบบจากผู้อื่น และความมั่นคงของสภาพแวดล้อมทางสังคม

2.2.1.2 ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคต

ไรท์ (Wright. 1975 :298) กล่าวถึง ความสำคัญของลักษณะมุ่งอนาคตว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะและไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย ซึ่งจะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจัดว่าเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย และยังพบว่าเยาวชนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

ไพโรจน์ โตเทศ (2530 : 20-21) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคต ปลุกฝังให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์ ฝึกให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเข้าใจถึงการเปลี่ยนแปลงในสังคมตลอดจนเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ ทั้งในอดีต ปัจจุบัน อนาคต และให้รู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (อังสนา สารเจตร. 2547 :49 ; อ้างอิงจาก ดวงเดือน พันธุมนาวิน.2529) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีมุ่งอนาคตและสามารถควบคุมตนเองได้ดังนี้

1. สามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม

2. หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต

3. รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดทนในการรอได้

4. สามารถให้รางวัลและลงโทษตนเองเมื่อกระทำไม่เหมาะสม

เอกวิทย์ ณ ถลาง (อังสนา สารเจตร. 2547 : 49 ; อ้างอิงจาก เอกวิทย์ ณ ถลาง.2526) กล่าวว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมุ่งให้ผู้เรียนมองไปข้างหน้า เพื่อให้ผู้เรียนเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงของโลก รู้จักคิดสร้างสรรค์ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล

จากความสำคัญดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูงจะเป็นผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม เป็นผู้มีจริยธรรมสูง มีความเพียรพยายามต่อสู้กับอุปสรรค รู้จักคิดสร้างสรรค์ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล เข้าใจเหตุการณ์ต่าง ๆ และรู้จักวางแผนล่วงหน้าได้

2.2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคต

2.2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

มิเชล และกิลลิแกน (อังสนา สารเชวตร. 2547 :42 ; อ้างอิงจาก Mischel and Gilligan.1964) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับลักษณะมุ่งอนาคตของอาชญากรวัยรุ่น ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตจะโง่งน้อย และถ้าเด็กประเภทนี้โง่งจะต้องใช้เวลาก่อนที่จะกระทำเช่นนั้น

2. การวิจัยอาชญากรวัยรุ่น พบว่า เด็กเหล่านี้มีลักษณะมุ่งปัจจุบัน และไม่ยอมรับคอบรางวัลใหญ่ แต่จะรอรับรางวัลเล็กที่จะได้ทันที นอกจากนี้ เด็กเหล่านี้ยังสามารถชะลอการบำบัดความต้องการของตนเองได้

3. ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี และส่งผลต่อความเจริญงอกงามของตนเอง และประเทศชาติ ฉะนั้นลักษณะมุ่งอนาคตจึงเป็นลักษณะที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาประเทศชาติ

โรบินสัน (Robinson. 1971 : 1225-B) ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเกรที่ไม่เคยถูกจำคุก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรที่เคยกระทำความผิด 2 ครั้ง หรือมากกว่า 2 ครั้งขึ้นไป แต่ไม่เคยถูกฟ้องทางกฎหมาย 48 คน ผลการศึกษาพบว่าเด็กเกรจะมองอนาคตในระยะสั้นและมีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ความวิตกกังวลไม่มีความสัมพันธ์กับลักษณะมุ่งอนาคต

ไทร์ (Wright. 1975 : 298) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตสูง คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมายนอกจากนี้ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย ส่วนยุวอาชญากรนั้น มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำกว่าปกติ

แลมม ชมิทท์ และทรมมส์ตอร์ฟฟ์ (อังสนา สารเชวตร. 2547 :43 ; อ้างอิงจาก Lamm, Schmit and Trommsdodd. 1976) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเพศและชนชั้นที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชนชั้นกลาง กับชนชั้นต่ำที่เป็นเด็กหญิงและเด็กชายกลุ่มละ 100 คน ที่มีอายุระหว่าง 14-16 ปี โดยวัดลักษณะมุ่งอนาคต ด้านความหวัง ความกลัว จากคำบอกเล่าของเด็ก การตัดสินใจเกี่ยวกับระยะเวลาในการมองอนาคต และการมองโลกในแง่ดีและแง่ร้าย ผลการศึกษาพบว่า เด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำมองโลกในทางดีมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นกลาง เด็กชายที่มาจากชนชั้นต่ำได้แสดงความคาดหวัง และความกลัวในด้านอาชีพมากและจะเพิ่มขึ้นในอนาคตมากกว่าเด็กหญิงที่มาจากชนชั้นต่ำ

2.2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ศิริวรรณ สุวินท์ (2548 : 112) ได้ศึกษาลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนที่เลือกเรียนสาขางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจกับการตัดสินใจพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคตมีความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกเรียนสาขานี้เป็นอันมาก กล่าวคือนักเรียนที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมากจะเป็นอิทธิพลที่ทำให้ตัดสินใจเลือกในสาขาวิชางานคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ทั้งนี้เพราะนักเรียนมีการวางแผนอนาคตของตนเองไว้แล้วเป็นอย่างดี ในการเลือกเรียนและเลือกอนาคตของการทำงาน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตทั้งต่างประเทศและในประเทศดังกล่าวสรุปได้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นลักษณะหนึ่งของความเป็นพลเมืองดี ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคต คือผู้ที่สามารถปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ และไม่ฝ่าฝืนกฎเกณฑ์ของศาสนาและกฎหมาย นอกจากนี้ผู้ที่มีลักษณะมุ่งอนาคตยังเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงด้วย นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้เทคนิคการพยากรณ์จะทำให้ลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนเพิ่มขึ้นด้วย

2.3 ความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.3.1 ความหมายของความคาดหวังของผู้ปกครอง

สุรงค์ จันทน์เอม (2518 : 54-55) ได้ให้ความหมายของความคาดหวังไว้ว่า ความคาดหวัง (Expectation) คือ ความเชื่อว่าสิ่งใดที่น่าจะเกิดขึ้น และสิ่งใดบ้างที่น่าจะไม่เกิดขึ้น ความคาดหวังจะเกิดขึ้นได้ถูกต้องหรือไม่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของบุคคล เช่น บุคคลเคยมีประสบการณ์ที่คล้ายคลึงกันกับประสบการณ์ใหม่ก็อาจทำให้การคาดหวังได้ไม่พลาดเกินไป หรืออาจคาดหวังได้ถูกต้อง บุคคลที่ไม่เคยมีประสบการณ์มาก่อนในสิ่งใดมักจะไม่มี การคาดหวังในสิ่งนั้น หรือหากมีการคาดหวังก็มักไม่เกิดขึ้นจริงตรงตามความคาดหวังไว้ ความคาดหวังที่ประสบความสำเร็จช่วยให้บุคคลมีทัศนคติต่อตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

เกตเชลล์ และคนอื่น ๆ (อติเทพ ศรีสุอาร์ักษ์. 2545 : 20; อ้างอิงจาก Getzels and others. 1964) กล่าวว่า ความคาดหวังของบุคคลนั้นย่อมแตกต่างกัน เพราะคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน เมื่อคนเราต่างมีความคิดและความต้องการที่ต่างกัน พฤติกรรมทางสังคมของบุคคลนั้นจึงแตกต่างกันด้วย

ตินโตะ (Tinto. 1975 : 102) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการศึกษามี 3 ประการ คือ การวางแผนในการศึกษา ความคาดหวังในการศึกษา และความคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต

เทอเนอร์ (อติเทพ ศรีสุอาร์ักษ์. 2545 : 20; อ้างอิงจาก Turner.1982) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับความคาดหวังว่า ลักษณะของความคาดหวังเปรียบเหมือนกับ “การเล่นละครเวที” กล่าวคือจะต้องมีผู้แสดง ผู้ชม และมีบทบาทสำคัญสำหรับผู้แสดง คือ

1. ความคาดหวัง หมายถึง ภาวะความเป็นจริงต่าง ๆ ทางสังคม จะสามารถเปรียบได้เช่นกับละคร ซึ่งประกอบด้วยตำแหน่งต่าง ๆ ทางสังคมมากมาย โดยมีบรรทัดฐานเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลควร

มีพฤติกรรมเช่นใดในสังคม กิจกรรมหรือการกระทำต่าง ๆ ทางสังคมจะถูกจัดระบบและควบคุมโดยบรรทัดฐานที่แตกต่างกันไปตามสถานการณ์และเงื่อนไขของสังคมที่แตกต่างกันไป

2. ความคาดหวังจากผู้ร่วมแสดงคนอื่น ๆ หมายถึง การที่สังคมมีบรรทัดฐานซึ่งเปรียบเหมือนสคริปที่จะกำหนดบทบาทของบุคคลในความสัมพันธ์กันทางสังคมดังกล่าว แล้วบุคคลในสังคมจะต้องมีการสวมบทบาทซึ่งกันและกันเพื่อที่บุคคลจะได้คาดหวังพฤติกรรมของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออก และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของบุคคลอื่นในสังคมที่แสดงออกและสามารถมีปฏิสัมพันธ์ที่ถูกต้องได้ตามความคาดหวังของสังคมและบุคคลอื่น ๆ

3. ความคาดหวังจากผู้ชม หมายถึง เป็นความคาดหวังของบุคคลในสังคมที่อยู่ในสถานภาพต่าง ๆ กัน ซึ่งจะต้องคาดหวังและสวมบทบาทของบุคคลอื่นที่เป็นเครื่องนำทางไปสู่การปฏิสัมพันธ์ทางสังคมอย่างถูกต้องและเป็นไปตามความคาดหวังร่วม

สุนีย์ สิงหะเชนทร์ (อติเทพ ศรีสุอาร์ักษ์. 2545 : 21; อ้างอิงจาก สุนีย์ สิงหะเชนทร์. 2535) กล่าวว่า เจตคติของบิดามารดามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของลูก เช่น บิดามารดามีเจตคติเจ้าระเบียบจะมีลักษณะระเบียบจัดตามความต้องการให้ทุกสิ่งทุกอย่างเรียบร้อย เป็นระเบียบ และสะอาดอยู่เสมอ การปฏิบัติตัวเป็นแบบไม่ยืดหยุ่น บิดามารดาจะเข้มแข็งและตำหนิซ้ำอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้ลูกเป็นตามความคาดหวังของตน เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้จะเป็นเด็กที่มีแต่ความผิหวารู้สึกว่าตนเองไม่มีความสามารถ เจตคติที่บิดามารดาแสดงต่อลูกดังกล่าวเป็นต้นเหตุของปัญหาพฤติกรรมของลูก

อัจฉรา สุขารมณ์ (อติเทพ ศรีสุอาร์ักษ์. 2545 : 21; อ้างอิงจาก อัจฉรา สุขารมณ์. 2542) กล่าวว่า บิดามารดาเลี้ยงดูลูกมักมุ่งหวังให้ลูกเป็นเด็กฉลาดและเก่งมาก่อนเป็นอันดับหนึ่ง บิดามารดามุ่งเน้นไปที่การพัฒนาด้านสติปัญญาให้แก่ลูกพยายามเสริมสร้างทุกวิถีทางเพื่อให้ลูกฉลาดและเก่ง

จากเอกสารดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังมีอิทธิพลมาจากประสบการณ์เดิม ความคาดหวังจากบุคคลอื่น ๆ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลที่ถูกคาดหวังนั้นด้วย

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง

2.3.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

แจนเซน (Janssen. 1983 : 2804-A) ศึกษาความปรารถนาและความคาดหวังของผู้ปกครองต่อการศึกษาและอาชีพของบุตร กับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมปลายจำนวน 1,031 คน พบว่า อาชีพของบิดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรชาย ในขณะที่อาชีพของมารดามีความสำคัญต่อความปรารถนาและความคาดหวังในด้านการศึกษาและอาชีพของบุตรสาว

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1995 : 15-33) ศึกษาผลกระทบของบรรยากาศทางสังคมในห้องเรียนต่อการเรียนรายบุคคล พบว่า ความคาดหวังของบิดามารดามีอิทธิพลต่อการปลูกฝังและการอบรมเลี้ยงดูโดยจะทำให้ลูกเกิดความพยายามที่จะประสบผลสำเร็จตามที่บิดามารดาคาดหวัง

2.3.2.2 งานวิจัยในประเทศ

มัลลิกา นิตยาพร และคณะ (2533 : 79) ศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนและการเลือกวิถีชีวิตของนักเรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับ พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเรียนต่อของนักเรียนคือความคาดหวังจากผู้ปกครองในเรื่องระดับการศึกษาสูงสุด และการประกอบอาชีพของบุตร

เพ็ญศรี จินดาศักดิ์ (2535 : 90) ศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี พบว่า การเลือกอาชีพของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับเพศ ความสนใจในอาชีพ ค่านิยม และความคาดหวังของผู้ปกครอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541 : 116-117) ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

จากเอกสารงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นส่วนหนึ่งของอิทธิพลต่อการเรียนและอาชีพของนักเรียน ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียน

2.4 ค่านิยมทางสังคม

2.4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคม

2.4.1.1 ความหมายของค่านิยมทางสังคม

มีผู้ให้ความหมายของคำว่า ค่านิยมไว้หลายท่าน ดังนี้

เครช (Krech. 1962 : 102) ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า เป็นความเชื่อของบุคคลที่เกี่ยวกับสิ่งที่มีความต้องการของตนเองว่าเป็นสิ่งที่ไม่เป็นที่ต้องการของตนเองว่าเป็นสิ่งที่ไม่ดี

กินซ์เบิร์ก และอาเทอร์ (Ginzberg and others. 1962 : 76-84) ได้กล่าวถึงค่านิยมในส่วนที่สัมพันธ์กับงานหรืออาชีพไว้ว่า ค่านิยมของบุคคลจะช่วยในการวางแผนการเลือกงานหรืออาชีพของบุคคลนั้น และค่านิยมจะเป็นสิ่งที่กำหนดว่า บุคคลนั้นจะเลือกงานหรือเลือกประกอบอาชีพใดและเมื่อเขาเลือกงานหรืออาชีพนั้นแล้ว เขาจะมีความสุขในงานหรืออาชีพนั้นหรือไม่

สก็อต (Scott. 1965 : 3) ให้ความหมายของค่านิยมไว้ว่า หมายถึง ความคิดรวบยอดหรืออุดมคติของบุคคลที่ใช้พิจารณาความดีความถูกต้องหรือความผิด ซึ่งเป็นผลมาจากการสังเกตและความสนใจของบุคคลนั้น

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 50) ได้ให้ความหมายของค่านิยม ว่าค่านิยมหมายถึง สภาพหรือการกระทำบางประการที่เราเชื่อหรือนิยามว่า ควรยึดถือหรือยึดมั่นเพื่อจะได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์หรือความมุ่งหมายของสังคมหรือของตัวเอง นอกจากนี้ค่านิยมยังเป็นความเชื่อที่มีลักษณะถาวรมักจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลสมัย และตามความคิดของคนในสังคม ค่านิยมยังทำหน้าที่เป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานที่ใช้นำพฤติกรรมมาปฏิบัติและทำหน้าที่เป็นตัวบังคับซึ่งถึงความต้องการของมนุษย์ อีกทั้งค่านิยมของบุคคลจะช่วยในการวางแผนการเลือกงานหรืออาชีพของบุคคลนั้น ค่านิยมจะเป็นสิ่งที่กำหนดว่า บุคคลจะเลือกงานหรือประกอบอาชีพใด และเมื่อเขาเลือกงานหรืออาชีพแล้ว เขาจะ

มีความสุขในงานหรืออาชีพนั้นหรือไม่ ส่วนค่านิยมในการทำงานนั้น เป็นสิ่งที่บุคคลเชื่อว่า มีค่าและมีความสำคัญต่อการทำงานของเขา และสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นความรู้สึกพึงพอใจที่คนเรามักจะแสวงหาจากงานที่เราทำ

จากเอกสารของค่านิยมดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า ค่านิยมคือสิ่งที่สังคมหรือบุคคล เห็นว่ามีคุณค่าและยอมรับว่าเป็นสิ่งที่ดีและถือเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติหรือเป็นเป้าหมายในการดำรงชีวิต ค่านิยมสามารถแสดงออกให้เห็นในรูปของพฤติกรรมทั้งทางร่างกาย วาจา และใจของบุคคล ค่านิยมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าหากว่าบุคคลพบว่าค่านิยมใหม่ที่ตนพอใจ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3.1 ประวัติความเป็นมาของวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในอดีตภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา เป็นแผนกแนะแนวและทำหน้าที่ในการสอนและให้คำปรึกษาอยู่ในคณะวิชาการศึกษา ซึ่งเป็นคณะหนึ่งที่อยู่ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ซึ่งเปิดดำเนินการสอนในระดับปริญญาตรีในรายวิชาด้านการแนะแนวและจิตวิทยา รวมถึงงานบริการแนะแนวแก่นิสิตด้วย ต่อมาเมื่อ ปี พ.ศ. 2517 วิทยาลัยวิชาการศึกษาได้ยกฐานะเป็นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จึงมีการแบ่งส่วนราชการใหม่ แผนกแนะแนวได้รับการเปลี่ยนเป็นภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ซึ่งรับผิดชอบเฉพาะงานด้านการเรียนการสอน ส่วนงานบริการแนะแนวนั้นได้โอนไปสังกัดกองกิจการนิสิต

ในปัจจุบัน ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา ได้เปิดทำการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ จำนวน 3 ระดับ คือ ระดับปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต วิชาเอกการแนะแนว ระดับปริญญาโท หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต 2 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว และสาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ระดับปริญญาเอกหลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ถึงแม้ภาควิชาฯ จะเปิดหลักสูตรต่างๆ หลายหลักสูตร แต่ภาควิชาฯ ยังคงให้ความสำคัญกับหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.บ.) เนื่องจากมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเยาวชน เพราะเป็นพื้นฐานขั้นต้นในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

3.2 หลักสูตรปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว

3.2.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป (32-33 หน่วยกิต)

3.2.2 หมวดวิชาชีพครู (38 หน่วยกิต)

3.2.3 หมวดวิชาเอก (48 หน่วยกิต)

3.2.3.1 วิชาเอกบังคับร่วม ทั้งหลักสูตร 4 ปี และหลักสูตรเทียบ 4 ปี

(36 หน่วยกิต)

3.2.3.2 วิชาเอกเลือก (12 หน่วยกิต)

3.2.3 หมวดวิชาโท (18 หน่วยกิต)

3.2.4 หมวดวิชาเลือกเสรี (6 หน่วยกิต)

รวมทั้งสิ้น 142-143 หน่วยกิต

3.3 การรับสมัครเข้าศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

การรับสมัครเข้าศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว โดยมีการจัดสอบสองวิธีด้วยกันคือ

1. วิธีการสอบตรงโดยมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดสอบเอง
2. วิธีการสอบผ่านระบบกลาง

3.4 จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว

จำนวนนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว ในปีการศึกษา 2549 ได้แก่

1. ชั้นปีที่ 1	จำนวน 36 คน
2. ชั้นปีที่ 2	จำนวน 43 คน
3. ชั้นปีที่ 3	จำนวน 48 คน
4. ชั้นปีที่ 4	จำนวน 33 คน

รวม 160 คน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 รวม 160 คน เป็นนิสิตชาย 33 คน และเป็นนิสิตหญิง 127 คน ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 48 คน และ นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 33 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว

แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง วุฒิการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ลักษณะของแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนิสิต เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () ที่ตรงกับลักษณะของนิสิตตามความจริงในปัจจุบัน

1. เพศ () ชาย () หญิง
2. ชั้นปี () ชั้นปีที่ 1
() ชั้นปีที่ 2
() ชั้นปีที่ 3
() ชั้นปีที่ 4
3. อาชีพของผู้ปกครอง
() รับราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
() พนักงานบริษัทเอกชน
() ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว
() เกษตรกร
() อื่น ๆ (โปรดระบุ).....
4. วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ได้แก่
() ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี
() ระดับปริญญาตรี
() ระดับสูงกว่าปริญญาตรี
5. รายได้ของผู้ปกครอง บาท/เดือน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพลังความสามารถแห่งตน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตนของซูซีฟ อ่อนโคกสูง (2549 : 22)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2 ลักษณะของแบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นิสิตมั่นใจว่าจะทำงานที่อาจารย์มอบหมายได้					
00	นิสิตมั่นใจว่าจะเข้าใจในเรื่องบทเรียนได้น้อยกว่าเพื่อน ๆ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของ วิเชียร เกตุสิงห์(2538:9)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	คะแนน	หมายถึง	มีพลังความสามารถแห่งตนมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	คะแนน	หมายถึง	มีพลังความสามารถแห่งตนปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	คะแนน	หมายถึง	มีพลังความสามารถแห่งตนน้อย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะมุ่งอนาคตแล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ของรุ่งทิพา ประสพสันต์ (2543 : 156-159) และ พรเพชร โสติธิมานนท์ (2548 :123-124)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2 ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	<u>ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ</u> นิสิตখনขวายหาความรู้อยู่เสมอเพื่อ ความก้าวหน้าในการทำงาน					
00	<u>ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน</u> เมื่อมีปัญหาในการเรียน นิสิตต้องหา วิธีการที่จะจัดการเกี่ยวกับปัญหานั้นให้สำเร็จ					
000	<u>ด้านการรู้จักเลือกปฏิบัติการรอคอยและด้าน</u> <u>ความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบ</u> <u>ความสำเร็จ</u> นิสิตไม่ชอบรอคอยงานโดยไม่ทำอะไรเลย					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	คะแนน หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	คะแนน หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	คะแนน หมายถึง	มีลักษณะมุ่งอนาคตน้อย

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ปกครอง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ของอรนุช กันสิทธิ์ (2542 :119-120) และ พรเพชร โสติถิมานนท์ (2548 :125-128)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2 ลักษณะของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่
จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเรียนในระดับอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล					
00	ผู้ปกครองหวังให้นิสิตเป็นครูหรือทำงานเกี่ยวกับการสอน					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์(2538:9)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	คะแนน หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	คะแนน หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	คะแนน หมายถึง	ผู้ปกครองมีความคาดหวังน้อย

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองของ นุชนาฏ วรยศศรี (2544 :88-89)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ 1 และ 2

ลักษณะของแบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	ผู้ปกครองเป็นที่ปรึกษาที่ดีของนิสิตในการตัดสินใจในการเลือกเรียน					
00	นิสิตได้รับการดูแลเรื่องค่าธรรมเนียมการเรียน และค่าใช้จ่ายส่วนตัวจากผู้ปกครองอย่างสม่ำเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ ดังนี้

- คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนด้านการเรียนมาก
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนด้านการเรียนปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง ผู้ปกครองมีการสนับสนุนด้านการเรียนน้อย

ตอนที่ 6 แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้าง
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 ลักษณะของแบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่
 จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	มหาวิทยาลัยเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไป					
00	มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเพราะมีคนมีชื่อเสียงมาเรียนมาก					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงมาก
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงน้อย

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย ของศิริวรรณ สุรินทร์(2548 : 140-141) และศรินทร์ทิพย์ พงษ์ศาวัต (2546 : 142-143)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย ตามแนวคิดที่ได้จาก ข้อ1และ 2 ลักษณะของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยเป็นแบบสอบถามชนิด มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในเส้นทางที่สะดวกในการเดินทาง					
00	บริเวณของมหาวิทยาลัยแคบและไม่ค่อยมีสถานที่ในการจัดกิจกรรม					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00 คะแนน หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยดี

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66 คะแนน หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยดีพอใช้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33 คะแนน หมายถึง ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยไม่ดี

ตอนที่ 8 แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมทางสังคม แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามค่านิยมทางสังคมของสุวรรณีย์ ยุวเมธาวิ (2547: 75)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามค่านิยมทางสังคมตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2
ลักษณะของแบบสอบถามค่านิยมทางสังคม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริงจริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	เพื่อนบ้านชั้นชมที่นิสิตสอบเข้ามหาวิทยาลัย ได้					
00	เพื่อนต่างสถาบันต่างชั้นชมที่นิสิตได้เรียนที่ มหาวิทยาลัย					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวก		ข้อความทางลบ
(คะแนน)		(คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:9)
ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	คะแนน	หมายถึง	มีค่านิยมทางสังคมมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	คะแนน	หมายถึง	มีค่านิยมทางสังคมปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	คะแนน	หมายถึง	มีค่านิยมทางสังคมน้อย

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับความต้องการของตลาดแรงงาน แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน ตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 ลักษณะของแบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นิสิตรับรู้เมื่อจบไปแล้วจะสามารถเข้าทำงานที่ใดได้บ้าง					
00	นิสิตวางแผนในการทำงานในบริษัทหรือสถานประกอบการที่นิสิตหวัง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	คะแนน หมายถึง มีความต้องการของตลาดแรงงานมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	คะแนน หมายถึง มีความต้องการของตลาดแรงงานปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	คะแนน หมายถึง มีความต้องการของตลาดแรงงานน้อย

ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

1. ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว แล้วนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยศึกษาแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของ รุ่งทิวา ประสพสันต์ (2543 :161-165)
3. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวตามแนวคิดที่ได้จากข้อ 1 และ 2

ลักษณะของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด

ตัวอย่าง แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้าง ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
0	นิสิตมีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
00	เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับความสนใจของตนเอง					

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความทางบวก (คะแนน)	ข้อความทางลบ (คะแนน)
จริงที่สุด	5	1
จริง	4	2
จริงบ้าง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

เกณฑ์ในการแปลความหมาย

ใช้เกณฑ์การประเมินค่าความหมายตามแนวคิดของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538:9) ในการวิจัยครั้งนี้แปลผลได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67-5.00	คะแนน หมายถึง	มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ วิชาเอกการแนะแนวมาก
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 2.34-3.66	คะแนน หมายถึง	มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ วิชาเอกการแนะแนวปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00-2.33	คะแนน หมายถึง	มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อ วิชาเอกการแนะแนวน้อย

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. หาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิตา แสนคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา และอาจารย์ดร.พาสณา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความเหมาะสม ทั้งด้านเนื้อหา ข้อคำถาม และภาษาที่ใช้ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับนิสิตชั้นปีที่ 1-4 วิชาเอกเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน จากนั้นนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วนำมาทดสอบนัยสำคัญทางสถิติโดยใช้ t-test และเลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05มาใช้เป็นแบบสอบถามในการวิจัย ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน	มีจำนวน 10 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.14-3.23	
ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต	มีจำนวน 16 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.17-3.89	
ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง	มีจำนวน 10 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.72-8.06	

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง มีจำนวน 10 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.19-4.34

ตอนที่ 6 แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย มีจำนวน 11 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.23-7.14

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย มีจำนวน 16 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.16-6.06

ตอนที่ 8 แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม มีจำนวน 10 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.34-5.56

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน มีจำนวน 11 ข้อ
มีค่า t ระหว่าง 2.30- 5.36

ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว
มีจำนวน 25 ข้อ มีค่า t ระหว่าง 2.50-4.69

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามที่คัดเลือกมาแล้วในข้อ 2 โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ผลดังนี้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5726

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8938

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.8908

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5051

ตอนที่ 6 แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9221

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ.8646

ตอนที่ 8 แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7739

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9217

ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว
ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8744

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปยังคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 160 ฉบับระหว่างวันที่ 6-20 มกราคม 2550 ได้รับคืนมา 153 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.53
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม 153 ฉบับ มาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่าร้อยละ
 - 1.2 ค่าเฉลี่ย
 - 1.3 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 % กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test
 - 2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา(α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)
3. สถิติที่ใช้วิเคราะห์สมมติฐาน ได้แก่

3.1 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอก การแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

3.2 วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของ นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลข้อมูล จากการศึกษาครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลผลวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ และอักษรย่อที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
R^2	แทน	กำลังสองของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
SE_b	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการพยากรณ์
SE_{est}	แทน	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
b	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์
β	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน
a	แทน	ค่าคงที่ของสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ
$\hat{Y}$	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนดิบ
Z	แทน	ค่าสมการพยากรณ์ที่แทนค่าในรูปคะแนนมาตรฐาน
X_1	แทน	เพศ : ชาย
X_2	แทน	เพศ : หญิง
X_3	แทน	ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 1
X_4	แทน	ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 2
X_5	แทน	ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 3
X_6	แทน	ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 4
X_7	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
X_8	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานเอกชน
X_9	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย หรือ ธุรกิจส่วนตัว
X_{10}	แทน	อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกร
X_{11}	แทน	วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

X ₁₂	แทน	วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี
X ₁₃	แทน	วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญา
X ₁₄	แทน	ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง
X ₁₅	แทน	พลังความสามารถแห่งตน
X ₁₆	แทน	ลักษณะมุ่งอนาคต
X ₁₇	แทน	ความคาดหวังของผู้ปกครอง
X ₁₈	แทน	การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
X ₁₉	แทน	ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
X ₂₀	แทน	ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย
X ₂₁	แทน	ค่านิยมทางสังคม
X ₂₂	แทน	ความต้องการของตลาดแรงงาน
Y	แทน	แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 เสนอการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของนิสิตปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พลังความสามารถแห่งตน ลักษณะมุ่งอนาคต ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ลักษณะทางกายภาพ ค่านิยมทางสังคม ความต้องการของตลาดแรงงาน และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในวิชาเอกการแนะแนว

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อม ในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือก ศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 เสนอจำนวนร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนร้อยละของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนวที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตาม เพศ ชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง และวุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง

องค์ประกอบ	จำนวน (n=153)	คิดเป็นร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	27	17.60
1.2 หญิง	126	82.40
รวม	153	100.00
2. ชั้นปี		
1.1 ชั้นปีที่ 1	36	23.53
1.2 ชั้นปีที่ 2	43	28.10
1.3 ชั้นปีที่ 3	47	30.72
1.4 ชั้นปีที่ 4	27	17.65
รวม	153	100.00
3. อาชีพของผู้ปกครอง		
2.1 รับราชการ หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	52	33.99
2.2 พนักงานบริษัทเอกชน	21	13.73
2.3 ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว	70	45.75
2.4 เกษตรกร	10	6.53
รวม	153	100.00
4. วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง		
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	54	35.29
3.2 ปริญญาตรี	85	55.56
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	14	9.15
รวม	153	100.00

จากตาราง 1 พบว่า นิสิตวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 153 คน จำแนกตามองค์ประกอบเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นนิสิตหญิง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 82.40 รองลงมาเป็นนิสิตชาย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 17.60

จำแนกตามองค์ประกอบชั้นปี พบว่าส่วนใหญ่เป็นนิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 30.72 รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 28.10 รองลงมาเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 23.53 และอันดับสุดท้ายเป็นนิสิต ชั้นปีที่ 4 จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 7.65

จำแนกตามองค์ประกอบอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ส่วนใหญ่ผู้ปกครองของนิสิต มีอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 45.75 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 33.99 รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 13.73 และอันดับสุดท้ายคืออาชีพเกษตรกร จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 6.53

ตอนที่ 2 เสนอการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พลังความสามารถแห่งตน ลักษณะมุงอนาคต ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ลักษณะทางกายภาพ ค่านิยมทางสังคม ความต้องการของตลาดแรงงาน และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในวิชาเอกการแนะแนว ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการวิเคราะห์ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำแนกตาม ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง พลังความสามารถแห่งตน ลักษณะมุงอนาคต ความคาดหวังของผู้ปกครอง การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย ลักษณะทางกายภาพ ค่านิยมทางสังคม ความต้องการของตลาดแรงงาน และแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

องค์ประกอบ	$\bar{X}$	S.D.	การแปลความหมาย
1. ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง	31,157.53	28,643.03	สูง
2. พลังความสามารถแห่งตน	4.99	.69	มาก
3. ลักษณะมุงอนาคต	3.74	.43	มาก
4. ความคาดหวังของผู้ปกครอง	3.34	.46	ปานกลาง
5. การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง	3.95	.54	มาก
6. ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย	3.73	.89	มาก
7. ลักษณะทางกายภาพในมหาวิทยาลัย	2.83	.42	ดีพอใช้
8. ค่านิยมทางสังคม	3.42	.65	ปานกลาง
9. ความต้องการของตลาดแรงงาน	3.25	.48	ปานกลาง
15.แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาการแนะแนว	3.47	.67	ปานกลาง

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ปกครองของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ส่วนใหญ่มีรายได้สูง ($\bar{X} = 31,157.53$) นิสิตมีพลังความสามารถแห่งตนมาก ($\bar{X} = 4.99$) มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก ($\bar{X} = 3.74$) ผู้ปกครองมีคาดหวังต่อนิสิตปานกลาง ($\bar{X} = 3.34$) ผู้ปกครองให้การสนับสนุนด้านการเรียนของนิสิตมาก ($\bar{X} = 3.95$) นิสิตคำนึงถึงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมาก ($\bar{X} = 3.73$) นิสิตได้รับลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยดีพอใช้ ($\bar{X} = 2.83$) นิสิตมีค่านิยมทางสังคมปานกลาง ($\bar{X} = 3.42$) มีความต้องการของตลาดแรงงานปานกลาง ($\bar{X} = 3.25$) และนิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาการแนะแนวปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$)

ตอนที่ 3 เสนอผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ดังแสดงในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ
 วิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉	X ₁₀	X ₁₁	X ₁₂	X ₁₃	X ₁₄	X ₁₅	X ₁₆	X ₁₇	X ₁₈	X ₁₉	X ₂₀	X ₂₁	X ₂₂	Y
X ₁	1	-1	.023	-.011	.026	-.042	-.079	.114	-.069	.016	-.109	.244**	.091	.125	-.202*	-.202*	-.076	-.147	-.140	-.082	-.067	.076	-.088
X ₂		1	-.023	.011	-.026	.042	.079	-.114	.069	-.016	.109	-.244**	-.091	-.125	.202*	.202*	.076	.147	.140	.082	.067	-.076	.088
X ₃			1	-.326**	-.336**	-.154	-.087	.130	.239**	-.002	-.089	.024	-.104	.057	-.002	-.002	.025	.022	-.088	.056	-.016	.007	-.071
X ₄				1	-.430**	-.306**	-.173**	.022	-.046	.107	.168*	-.036	.033	-.039	-.022	-.022	.025	-.019	-.114	.077	-.099	-.044	.049
X ₅					1	-.315**	.180*	-.142	-.108	-.061	-.090	.070	.034	.013	.062	.062	-.128	.077	.037	-.153	.147	.111	-.153
X ₆						1	.053	.008	-.063	-.057	-.025	-.050	-.033	-.013	-.035	-.035	.049	-.112	.069	.070	-.116	-.078	.167*
X ₇							1	-.286**	-.303**	-.134	-.310**	.175*	.347**	-.001	.117	.117	-.050	.165*	.119	.047	.056	-.096	.058
X ₈								1	-.185*	-.105	.010	-.058	-.061	-.006	-.182*	-.182*	.298**	.002	-.015	.048	-.074	-.007	-.042
X ₉									1	-.122	.152	-.091	-.131	-.074	.050	.050	-.032	.067	.003	-.136	.031	.030	.025
X ₁₀										1	.102	-.101	-.084	-.041	.069	.069	-.099	-.068	-.062	.103	.037	.168*	.086
X ₁₁											1	-.274**	-.141	-.148	.028	.028	-.079	-.077	-.012	-.036	.013	.087	-.002
X ₁₂												1	-.148	.123	-.100	-.100	-.135	.052	-.026	-.044	-.018	-.071	-.020
X ₁₃													1	.128	.011	.011	.055	-.084	.275**	.139	-.027	.031	.022
X ₁₄														1	-.168*	-.168*	-.197*	-.065	-.029	-.120	-.088	-.075	-.068
X ₁₅															1	1.00**	.095	.276**	.202*	.139	.130	.323**	.296**
X ₁₆																1	.095	.276**	.202*	.139	.130	.323**	.296**
X ₁₇																	1	.013	.262**	-.002	-.097	-.073	.178*
X ₁₈																		1	.189*	.149	.064	.173*	.197*
X ₁₉																			1	.088	.037	.313**	.269*
X ₂₀																				1	.090	.207*	.183*
X ₂₁																					1	.321**	.174*
X ₂₂																						1	.291**
y																							1

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 พบว่า องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ พลังความสามารถแห่งตน (X_{15}) ลักษณะมุ่งอนาคต(X_{16}) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (X_{19}) และความต้องการของตลาดแรงงาน(X_{22}) และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 4 (X_6) ความคาดหวังผู้ปกครอง (X_{17}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_{18}) ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย (X_{20}) และค่านิยมทางสังคม(X_{21})

องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 13 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ : ชาย(X_1)เพศ : หญิง(X_2) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 1(X_3) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 2 (X_4) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 3(X_5)อาชีพของผู้ปกครอง : รัฐบาลหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ปกครอง(X_7) อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน (X_8)อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกร (X_{10}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี(X_{11}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี (X_{12}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{13}) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{14})

ตอนที่ 4 เสนอผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ(Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F
Regression	3	7858.785	2619.595	19.418**
Residual	149	19456.201	134.903	
Total	152	27014.986		

.** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 พบว่ามีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือก
ศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังแสดงรายละเอียดในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของ
นิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ
(Stepwise Multiple Regression Analysis)

องค์ประกอบ	b	SE _b	β	R	R ²	F
X ₂₂	.940	.192	.366	.427	.182	32.129**
X ₂₂ X ₁₇	.851	.240	.253	.510	.260	25.096**
X ₂₂ X ₁₇ X ₁₆	.368	.147	.188	.539	.291	19.418**
a = 1.704						
R = .539						
R ² = .291						
SE _{est} = 11.6148						

.** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 พบว่า องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการ
แนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมาก
ที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุดได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน (X₂₂) ความคาดหวัง
ของผู้ปกครอง (X₁₇) และลักษณะมุ่งอนาคต (X₁₆) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้ สามารถ
ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร้อยละ 29.10
และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรี
วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.704 + .940 X_{22} + .851 X_{17} + .368 X_{16}$$

สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรี
วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปคะแนนมาตรฐาน
ได้แก่

$$Z = .366 X_{22} + .253 X_{17} + .188 X_{16}$$

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอก การแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

3. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและ ด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2. องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียนและ ด้านสิ่งแวดล้อมในสังคมมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิต ระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2549 รวม 160 คน เป็นนิสิต ชาย 33 คน และนิสิตหญิง 127 คน ซึ่งเป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 36 คน นิสิตชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน นิสิตชั้นปีที่ 3 จำนวน 48 คน และ นิสิตชั้นปีที่ 4 จำนวน 33 คน ซึ่งใช้เป็นกลุ่ม ตัวอย่างทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว แบ่งออกเป็น 10 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ ชั้นปี อาชีพของผู้ปกครอง
วุฒิการศึกษาของผู้ปกครองและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตนเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5726

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด จำนวน 16 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8938

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อยและจริงน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8908

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .5051

ตอนที่ 6 แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด จำนวน 11 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9221

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อยและจริงน้อยที่สุด จำนวน 16 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8646

ตอนที่ 8 แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด จำนวน 10 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7739

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อยและจริงน้อยที่สุดจำนวน 11 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9217

ตอนที่ 10 แบบสอบถามความแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (RatingScale)ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด จำนวน 25 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8744

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อนำไปยังคณบดี คณะศึกษาศาสตร์ เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองที่คณะศึกษาศาสตร์ จำนวน 160 ฉบับระหว่างวันที่ 6-20 มกราคม 2550 ได้รับคืนมา 153 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 95.53
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม 153 ฉบับ มาคัดเลือกเฉพาะฉบับที่สมบูรณ์ คือ ตอบครบทุกข้อ ปรากฏว่าสมบูรณ์ทุกฉบับ แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (The Pearson Product Moment Correlation Coefficient)
3. วิเคราะห์องค์ประกอบด้านส่วนตัว ด้านสิ่งแวดล้อมในครอบครัว ด้านสิ่งแวดล้อมในการเรียน และด้านสิ่งแวดล้อมในสังคม ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ พลังความสามารถแห่งตน (X_{15}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{16}) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (X_{19}) และความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{22}) และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 4 (X_6) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{17}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_{18}) ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย (X_{20}) และค่านิยมทางสังคม (X_{21})

2.องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 13 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ : ชาย(X_1) เพศ : หญิง(X_2) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 2(X_4) ชั้นปี: นิสิตชั้นปีที่ 3 (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง : ราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ปกครอง (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว(X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกร (X_{10}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี(X_{11}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี (X_{12}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{13}) และฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{14})

3.องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{22}) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{17}) และลักษณะมุ่งอนาคต (X_{16}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ร้อยละ 29.10

4.สมการที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีดังนี้

4.1 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปคะแนนดิบ ได้แก่

$$\hat{Y} = 1.704 + .940 X_{22} + .851 X_{17} + .368 X_{16}$$

4.2 สมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z = .366 X_{22} + .253 X_{17} + .188 X_{16}$$

อภิปรายผล

1. องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 องค์ประกอบ ได้แก่ พลังความสามารถแห่งตน (X_{15}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{16}) ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย (X_{19}) และความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{22}) และองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 4 (X_6) ความคาดหวังของผู้ปกครอง (X_{17}) การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง (X_{18}) ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย (X_{20}) และค่านิยมทางสังคม (X_{21}) อภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 พลังความสามารถแห่งตนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีพลังความสามารถแห่งตนมาก มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีพลังความสามารถแห่งตนมาก มีความเชื่อว่าตนมีความสามารถที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้สำเร็จก่อนที่จะลงมือกระทำสิ่งนั้น เช่น เชื่อว่าตนเองต้องศึกษาให้ได้รับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาสูง เชื่อว่าตนเองสามารถที่จะศึกษาสำเร็จในเวลา 4 ปี และเชื่อว่าจะสามารถนำความรู้ที่ศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและประเทศชาติ จึงมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย ของซูซีฟ อ่อนโคสูง (2549:51-54) ที่ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตนเป้าหมาย และความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียนของนิสิต หลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า นิสิตที่มีพลังความสามารถแห่งตนมากมีเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจนเมื่อจบการศึกษา นิสิตมีความตั้งใจที่จะไปเป็นครูและแรงจูงใจในการทำกิจกรรม ในขณะที่เรียนก็สูงด้วย โดย นิสิตเห็นว่าตนสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนได้ค่อนข้างสูงทั้งนี้เป็นเพราะนิสิตเชื่อว่าตนมีความสามารถพอ และมีเป้าหมายชัดเจนอยู่แล้วว่าจะต้องเรียนให้สำเร็จ (มีเป้าหมายในการเรียนค่อนข้างชัดเจน) สำหรับแรงจูงใจในการเรียนผลการวิจัย ปรากฏว่านิสิตมีแรงจูงใจในการเรียนค่อนข้างสูง ทั้งนี้เป็นเพราะนิสิตประสงค์จะเข้ามาเรียนหลักสูตรการศึกษามัธยมศึกษา (กศ.บ.) โดยการสอบคัดเลือก(สอบเอนทรานส์) หรือสอบตรงตามความต้องการของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเอง

1.2 ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก

ทั้งนี้เพราะนิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคตมาก เป็นผู้ที่มีการวางแผนในการมองอนาคตข้างหน้าของนิสิต เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถหางานทำได้โดยง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยนิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคต มี 3 ลักษณะดังนี้ สามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม การหาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต และรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ด้วย 3 ลักษณะดังกล่าวจึงทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุ่งทิวา ประสพพันธุ์ (2543:113) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

1.3 ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการที่นิสิตรับรู้ว่ามีชื่อเสียง เป็นแรงจูงใจให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตรับรู้ถึงชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยทางด้านชื่อเสียงในความเข้มข้นทางวิชาการ ความประพฤติที่เหมาะสมของอาจารย์และนิสิต การมีสวัสดิการที่ดีและการหางานทำได้อย่างรวดเร็วเมื่อสำเร็จการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้ การร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับสังคม รวมทั้งความชื่นชมในด้านการทำงานของบัณฑิตแนะแนวจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งทางภาครัฐและเอกชนที่มีต่อบัณฑิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งเป็นสิ่งสะท้อนถึงความสำเร็จในการผลิตบัณฑิตออกสู่สังคม ทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก

1.4 ความต้องการตลาดแรงงาน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การที่นิสิตรับรู้ว่ามีวิชาเอกการแนะแนวเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่เป็นที่ต้องการตลาดแรงงานมาก ทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะความต้องการของตลาดแรงงาน เป็นการรับรู้ของนิสิตต่อการศึกษากับอนาคตในการทำงานและความต้องการของแรงงานในสถานประกอบการต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ว่าสถานประกอบการนั้น ๆ สามารถรองรับผู้ที่จบจากวิชาเอกการแนะแนวได้เป็นจำนวนมาก เข้าร่วมงานในสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อพัฒนางานด้านการเรียนการสอนและด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงงานพัฒนาบุคลากรในหน่วยงานและการร่วมงานกับองค์กรต่างหน่วยงาน การให้ความรู้ทางด้านการแนะแนวแก่บุคคลอื่น ดังนั้น การที่นิสิตตระหนักถึงความต้องการของตลาดแรงงาน

เป็นการมองถึงอนาคตเป็นการวางแผนการดำเนินชีวิตในอนาคตว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไม่ต้องการเป็นผู้ที่ว่างงาน และมองเห็นว่าการศึกษาด้านการแนะแนวเป็นการศึกษาที่สามารถนำมาบูรณาการในการทำงานในทุกหน่วยงานได้จึงเป็นต้องการของหน่วยงานทั้งทางภาครัฐและเอกชน จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก

1.5 ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 4 มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะจากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 4 พบว่านิสิตบางคนเคยได้รับข้อมูลจากรุ่นพี่ที่สำเร็จการศึกษาแล้ว และบางคนได้รับข้อมูลจากอาจารย์แนะแนวในโรงเรียนเมื่อครั้งที่ยังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ว่าวิชาเอกการแนะแนว เป็นสาขาวิชาที่ศึกษาทางด้านการแนะแนวและจิตวิทยาเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทั้งกับการพัฒนาตนเอง ครอบครัวและการทำงานรวมถึงบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีการเรียนการสอนที่มีความเข้มข้นทางวิชาการมาก ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิชาเอกการแนะแนวนี้สามารถหางานทำได้ในทันทีหรือจะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาโทในมหาวิทยาลัยของรัฐที่เปิดสอนสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องก็สามารถสอบเข้าได้ ดังนั้น นิสิตชั้นปีที่ 4 จึงมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก

1.6 ความคาดหวังผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่รับรู้ถึงความคาดหวังจากผู้ปกครองมาก มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะการที่นิสิตรับรู้ถึงคาดหวังของผู้ปกครองเป็นการรับรู้ต่อความคิดความรู้สึกของผู้ปกครองต่อเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนิสิตและต้องการให้นิสิตบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ตลอดจนความคาดหวังทางด้านพฤติกรรมทางการเรียนของนิสิต นิสิตจึงพยายามทำพฤติกรรมการเรียนให้เป็นไปตามที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ จึงมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก

1.7 การสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่ได้รับการสนับสนุนด้านการเรียนจากผู้ปกครองมาก มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง เป็นการให้ความร่วมมือและช่วยเหลือ ในเรื่องการเรียนของผู้ปกครองที่มีให้กับนิสิต ได้แก่ การให้คำปรึกษาและแนะนำเรื่องปัญหาในการเรียน การให้การสนับสนุนการเรียนโดยการให้เงินเพื่อ

ลงทะเบียนและใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ การอนุญาตให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนการหาสื่อและข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องที่เกี่ยวข้อกับการเรียนมาให้ นิสิตได้รับรู้ ดังนั้น นิสิตจึงมีกำลังใจที่จะศึกษาต่อและมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ดังที่ เชื้อ สาริมาณ (2524 : 21) ได้กล่าวถึงบทบาทการสนับสนุนการเรียนของผู้ปกครองไว้ว่า ผู้ปกครองควรจัดให้นักเรียนได้มีเวลาดูหนังสือ การทำการบ้าน การเตรียมตัวสอบ ควรมีอุปกรณ์การเรียนครบ คอยดูแลให้นักเรียนเดินทางไปเรียนได้ทันเวลา สอนให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีการให้รางวัลในการเรียน

1.8 ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านิสิตที่ได้รับรู้ลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยดี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัยดีเป็นลักษณะที่มีความเหมาะสมในการศึกษาและการทำกิจกรรม ได้แก่ ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย สถานที่เรียน และวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียน ดังนี้ ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการคมนาคมสะดวก ทั้งทางน้ำและทางบก ได้แก่ รถยนต์ รถไฟฟ้า รถไฟฟ้าใต้ดินและเรือ สถานที่เรียนมีตึกเรียนที่ทันสมัย มีที่พักผ่อนนอกห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนิสิต และมีห้องเรียนปรับอากาศทำให้เก็บเสียงจากภายนอกไม่เข้ามารบกวนในขณะที่เรียน และวัสดุอุปกรณ์ทางการเรียนมีสื่อและวัสดุอุปกรณ์การเรียนที่ทันสมัย นิสิตสามารถศึกษาหาความรู้โดยตนเองได้สะดวก และเพียงพอกับจำนวนนิสิตด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ดังที่ ลอเรนซ์ (Lawrence. 1976 : 148) กล่าวว่า บรรยากาศในการเรียนการสอนเป็นสภาพแวดล้อมทางจิตวิทยาที่มีผลต่อจิตใจ อารมณ์ ความรู้สึกที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น และผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลวิจัยของ สุกัญญา ยิ้มแย้ม (2541 : 65 -68) ที่ศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า บรรยากาศการเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการเรียน

1.9 ค่านิยมทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 แสดงว่า นิสิตที่ได้รับรู้ถึงค่านิยมทางสังคมมาก มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะ การรับรู้ถึงค่านิยมทางสังคมของนิสิตเป็นการรับรู้ต่อความศรัทธาของบุคคลรอบข้าง ได้แก่ ผู้ปกครอง เพื่อนบ้าน และประชาชนทั่วไป ที่มีต่อนิสิตเมื่อได้เข้าศึกษาต่อในวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าสถาบันแห่งนี้มีชื่อเสียงและบุคคลที่เข้ามาศึกษาต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และเป็นสถาบันที่เป็นที่ยอมรับของสถานประกอบการต่าง ๆ ที่จะรับผู้ที่จบการศึกษาเข้าทำงานต่อไป ซึ่งบุคคลรอบจะรับรู้่านิสิต

เป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และงานทำได้ง่ายหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว จึงเป็นแรงกระตุ้นจากสังคมให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก

2. องค์ประกอบที่ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มี 13 องค์ประกอบ ได้แก่ เพศ : ชาย (X_1) เพศ : หญิง (X_2) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 1 (X_3) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 2 (X_4) ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 3 (X_5) อาชีพของผู้ปกครอง : รัฐบาล หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจ (X_7) อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน (X_8) อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขายหรือธุรกิจส่วนตัว (X_9) อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกร (X_{10}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี (X_{11}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรี (X_{12}) วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรี (X_{13}) และ ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง (X_{14}) อภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 เพศ : ชายไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตชายบางคนมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ทำให้ทราบว่านิสิตชายบางคนมีความต้องการที่จะเป็นครูแนะแนวและมีเป้าหมายในการทำงานเกี่ยวกับจิตวิทยาและการแนะแนวสูงและมีความศรัทธาต่อสถาบันแห่งนี้ รวมถึงมองเห็นอนาคตว่าการศึกษาในวิชาเอกการแนะแนวสามารถที่จะพัฒนาตนเองและสังคมได้ นอกจากนี้ยังสามารถที่จะศึกษาต่อในระดับสูงที่เกี่ยวข้องกับการแนะแนวได้อีกในหลายสถาบันทั้งในและนอกประเทศ

นิสิตชายบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะ นิสิตชายบางคนมองว่าการศึกษาในสาขาวิชานี้เมื่อจบการศึกษาออกไปแล้วจะต้องไปเป็นครูแนะแนวในโรงเรียนเพียงอย่างเดียว ซึ่งไม่เหมาะสมกับตนเอง เหมาะสมที่จะทำงานอีกรูปแบบหนึ่งไม่สามารถที่จะเป็นครูแนะแนวได้ จากการสัมภาษณ์นิสิตที่ไม่ชอบการเป็นครูแนะแนวมองว่าตนเองไม่มีความเหมาะสมในการทำงานที่ต้องยึดระเบียบและกฎเกณฑ์ ตนเองเหมาะสมที่จะทำงานอิสระอื่นมากกว่า

2.2 เพศ : หญิงไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตหญิงบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตหญิงบางคนตั้งเป้าหมายในชีวิตการทำงานคือการเป็นครูแนะแนว มีความต้องการที่จะเป็นครูแนะแนวสูง เห็นว่าเป็นงานที่สนุกและประทับใจในตัวครูแนะแนวที่โรงเรียนเดิมรวมถึงตัวนิสิตมีความศรัทธาต่อสถาบันแห่งนี้ จากการสัมภาษณ์นิสิตหญิงเกี่ยวกับการเรียนในวิชาเอกการแนะแนว นิสิตมองว่าการเรียนวิชาเอกการแนะแนวสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างหลากหลายไม่จำเป็นต้องเป็นครูแนะแนวเพียงอย่างเดียว สามารถนำความรู้ที่

ได้ไปบูรณาการกับการทำงานในสายงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้ นอกจากนี้การเรียนวิชาเอกการแนะแนวยังสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อ

นิสิตหญิงบางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์พบว่านิสิตหญิงบางคนไม่ชอบที่จะทำงานด้านการแนะแนวหรือให้คำปรึกษากับใคร ชอบทำงานที่ได้แสดงความคิดเห็นมากกว่า และมองการทำงานเป็นครูเป็นอาชีพที่ต้องทุ่มเทเวลาให้กับการทำงานหนักและต้องเหนื่อยมีรายได้น้อย

2.3 ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 1 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตชั้นปีที่ 1 บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะ นิสิตชั้นปีที่ 1 บางคนได้รับคำแนะนำจากรุ่นพี่ที่กำลังศึกษาอยู่หรือที่จบจากสาขาวิชานี้ไปแล้ว ว่าวิชาเอกการแนะแนวเป็นวิชาที่เรียนแล้วมีความน่าสนใจ และมีประโยชน์ต่อผู้เรียนไม่เพียงแต่การนำไปใช้ในการทำงานแต่ยังสามารถนำไปพัฒนาตนเองและสามารถช่วยเหลือบุคคลรอบข้างได้อีกด้วย จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 1 พบว่าบางคนมีเป้าหมายในอนาคตที่จะเป็นนักแนะแนวจึงมีความตั้งใจสูงที่จะมาเรียนในวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แห่งนี้ บางคนได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวให้เป็นครู จึงมีเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจนว่าจะต้องเป็นครูแนะแนวตามรุ่นพี่หรือมีแบบอย่างมาจากครูแนะแนวในโรงเรียน

นิสิตชั้นปีที่ 1 บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนเลือกเรียนวิชาเอกการแนะแนวตามเพื่อนหรือคำแนะนำของผู้ปกครอง เมื่อมาเรียนจริง ๆ แล้วจึงรู้ว่าตนเองไม่เหมาะสมกับการเรียนในวิชาเอกการแนะแนว รวมถึงตนเองไม่ได้ตั้งเป้าหมายในอนาคตว่าอยากจะทำงานเกี่ยวกับอะไร ยังคงไม่มีเป้าหมายชัดเจน จึงให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนน้อย

2.4 ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 2 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตชั้นปีที่ 2 บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตชั้นปีที่ 2 มีประสบการณ์ในการเรียนวิชาเอกการแนะแนวในชั้นปีที่หนึ่งมาแล้ว ทำให้เห็นว่าเนื้อหาของการเรียนวิชาเอกการแนะแนวเป็นเนื้อหาที่น่าสนใจ และจะเป็นประโยชน์ให้กับตนเองและการพัฒนาตนเองในอนาคต จึงมีแรงจูงใจในการเรียนมากอีกประการหนึ่งคือนิสิตรู้สึก นิสิตตั้งเป้าหมายในชีวิตไว้แล้วว่าต้องการจะทำสิ่งใดเมื่อจบการศึกษา

นิสิตชั้นปีที่ 2 บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนรู้สึกตัวว่าขณะที่เลือกคณะที่จะเรียนมิได้ตั้งเป้าหมายใดไว้เลย เพียงแต่ขอให้เรียนเท่านั้น เมื่อเข้ามาเรียนในวิชาเอกการแนะแนวแล้วรู้สึกว่าไม่ตรงกับสิ่งที่ตนเองถนัดและต้องการแต่ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากไม่อยากจะไป

สอบเข้ามหาวิทยาลัยแห่งใหม่ได้เนื่องจากกลัวว่าจะสอบไม่ติด อีกประการหนึ่งคือผู้ปกครองสนับสนุนให้นิสิตเรียนให้จบการศึกษาเพื่อไม่ต้องการให้นิสิตเสียเวลาที่เสียไปแล้วหนึ่งปี

2.5 ชั้นปี : นิสิตชั้นปีที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ วิชาเอก การแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตชั้นปีที่ 3 บางคนมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนคิดว่าตนเองเรียนมาแล้วเป็นปีที่ 3 ทำให้เข้าใจในวิชาที่เรียนและรู้ถึงเป้าหมายในอนาคตของตนเองเป็นอย่างดี และนิสิตบางคนเคยไปฝึกงานในช่วงที่ปิดภาคเรียนทำให้เข้าใจว่าการเรียนวิชาเอกการแนะแนวสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการทำงานได้หลายประการและมีความชอบกับการทำงานเป็นครู บางคนคิดว่าการเรียนวิชาเอกการแนะแนวได้นำความรู้ทางจิตวิทยาไปใช้กับคนรอบข้าง เพื่อนร่วมงาน รวมทั้งใช้ในการปรับพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้น นิสิตจึงมีแรงจูงใจในการเรียนมากและคิดว่าตนเองคิดถูกที่เลือกเรียนในสาขาวิชาการแนะแนว

นิสิตชั้นปีที่ 3 บางคน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนเข้ามาเรียนในวิชาเอกการแนะแนวด้วยความไม่ตั้งใจ จากการสัมภาษณ์นิสิตชั้นปีที่ 3 บางคน ทำให้ทราบว่าในปีการศึกษานั้น การสอบเข้ามหาวิทยาลัยมีถึงสามรอบ นิสิตบางคนสอบเข้าที่ไหนไม่ได้เลย แต่เมื่อมีรอบที่สามกลับสอบเข้าที่นี่ได้จึงตัดสินใจเข้ามาเรียนเพื่อให้ตนเองมีที่เรียนเท่านั้น โดยไม่ได้ตั้งเป้าหมายในการเรียนแต่อย่างใด

2.6 อาชีพของผู้ปกครอง : รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองของนิสิตบางคนหวังที่จะให้บุตรหลานเป็นครู หรือรับราชการเหมือนกับตนเองจึงสนับสนุนให้บุตรหลานได้เรียนวิชาเอกการแนะแนวเพื่อจะได้เป็นครูในอนาคตประกอบกับคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีชื่อเสียงในการผลิตครูมาเป็นเวลาหลายสิบปี ผู้ปกครองบางท่านเป็นศิษย์เก่าที่ผ่านจากคณะศึกษาศาสตร์ จึงต้องการให้บุตรหลานเรียนในสถาบันแห่งนี้ด้วยสอดคล้องกับผลการวิจัยของอังสนา สารเจวตร (2547:90) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจเป็นอาชีพที่มีเกียรติ มั่นคง เช่นเดียวกับวิชาชีพครู ผู้ปกครองจึงสนับสนุนให้บุตรหลานเป็นครู

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพรับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองคำนึงถึงอาชีพครูว่ามีความเหน็ดเหนื่อย เคร่งเครียด ไม่มีเวลาเป็นส่วนตัว และมีรายได้ไม่สูง จึงต้องการให้บุตรหลานประกอบอาชีพอื่นมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย

ของศรินทิพย์ พงษ์ศาสด (2546 :98) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียน ระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่ากล่าวได้ว่า ผู้ปกครองบางคนไม่สนับสนุนนิสิตโดยการไม่ให้คำแนะนำในการเรียน

2.7 อาชีพของผู้ปกครอง : พนักงานบริษัทเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคน ที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนเห็นว่าการทำงานเป็นพนักงานเอกชนมีความลำบากและไม่มั่นคงพอจึงสนับสนุนให้บุตรหลานเลือกเรียนในด้านที่ชอบและสามารถออกมาทำงานเพื่อเลี้ยงดูตนเองได้

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองต้องการให้การตัดสินใจในการเลือกเรียนเป็นของนิสิตเอง โดยผู้ปกครองไม่ได้เข้าไปยุ่งเกี่ยวแต่อย่างใด

2.8 อาชีพของผู้ปกครอง : ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนต้องการให้นิสิตรับราชการเป็นครูเพราะคิดว่าเป็นงานที่มั่นคง และทำให้นิสิตได้พัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา และเป็นงานที่สังคมยอมรับ

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์นิสิตบางคน ทราบว่า ผู้ปกครองบางคนมองว่าทำงานราชการจะมีความก้าวหน้าขึ้นเงินเดือนน้อย ต้องทำตามระเบียบและกฎเกณฑ์ไม่เหมือนกับการทำงานค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัวที่เป็นเจ้าของตัวเองและต้องมีความกระตือรือร้นอยู่ตลอดเวลา ผู้ปกครองบางคนต้องการให้นิสิตมาดำเนินกิจการของครอบครัวแทนตนเอง

2.9 อาชีพของผู้ปกครอง : เกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ปกครองบางคนหวังให้นิสิตรับราชการเพื่อมีอาชีพที่มั่นคงและให้พ่อแม่มีสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลและอื่น ๆ อีกทั้งอาชีพเกษตรกรเป็นอาชีพที่รายได้ไม่แน่นอน มีความมั่นคงในการดำเนินชีวิตน้อยและมองว่าอาชีพครูเป็นอาชีพที่มีเกียรติ

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ปกครองบางคนไม่มีความรู้ในการเรียนในสมัยใหม่ ด้วยตนเองทำงานเป็นเกษตรกร จึงให้การตัดสินใจในการเรียนเป็นเรื่องของนิสิตเพียงคนเดียว ผู้ปกครองหวังเพียงให้นิสิตจบการศึกษาระดับปริญญาตรีเพื่อไม่ต้องมาทำงานลำบากแบบตนเอง

2.10 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับต่ำกว่าปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนต้องการให้นิสิตจบปริญญาตรีเพื่อให้มีอาชีพที่หาเลี้ยงตนเองให้ได้และสามารถอยู่ในสังคมซึ่งคนส่วนใหญ่ต้องจบปริญญาตรีทุกคนในปัจจุบันนี้ให้ได้ ให้ดีกว่าที่พ่อแม่เป็นอยู่ในขณะนี้ประกอบกับผู้ปกครองบางคนมองว่าการที่บุตรหลานจะออกมาทำงานตั้งแต่อายุไม่ถึงยี่สิบปีนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมควรอย่างยิ่ง สังคมที่เปลี่ยนไปทำให้การแก่งแย่งในสังคมยิ่งมาก หากจบปริญญาแล้วจะเป็นคนเก่งและสามารถอยู่ในสังคมได้

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองวุฒิการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนไม่ชอบที่จะเรียนในวิชาเอกการแนะแนวอย่างแท้จริง เพียงแต่ต้องการจบปริญญาตรีตามความต้องการของผู้ปกครอง เนื่องจากผู้ปกครองมิได้จบปริญญาตรีจึงต้องการให้บุตรหลานจบปริญญาตรีสาขาใดก็ได้

2.11 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรีและประสบการณ์ของผู้ปกครองทำให้นิสิตมีคนที่ให้คำปรึกษาในการเรียนและการทำงาน และผู้ปกครองที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มองเห็นความจำเป็นในการศึกษาอีกด้วย

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะนิสิตบางคนไม่ชอบที่จะเรียนในวิชาเอกการแนะแนวแต่ต้องการจบปริญญาตรีซึ่งถือเป็นสิ่งที่จำเป็นในปัจจุบัน จึงทำให้นิสิตเลือกที่จะเรียนเพื่อให้จบปริญญาตรีเช่นเดียวกับผู้ปกครอง แต่เป้าหมายในอนาคตคือสิ่งที่นิสิตไม่ได้คำนึงถึงหรืออาจจะเรียนแล้วรู้ว่าไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง

2.12 วุฒิการศึกษาของผู้ปกครอง : ระดับสูงกว่าปริญญาตรีไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองมีวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี

มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะจากประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้ปกครองที่ศึกษามาก มีประสบการณ์ทางการศึกษาสูง และเห็นความสำคัญของการศึกษาว่าในปัจจุบัน คนที่ทำงานเก่งเพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถที่จะก้าวหน้าในหน้าที่การงานได้หากไม่มีวุฒิการศึกษา หรือการพัฒนาประเทศชาติคนที่มีความรู้มีการศึกษาจะมองเห็นปัญหาของสังคมและหาแนวทางแก้ไขที่ถูกต้อง

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองวุฒิการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนมองว่าการศึกษาจะสำเร็จได้ด้วยการเลือกศึกษาสาขาที่ผู้ศึกษาถนัดและชอบโดยที่ผู้ปกครองเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษาและแนะนำเท่านั้น การตัดสินใจเป็นเรื่องของผู้เรียนเอง

2.13 ฐานะทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ แสดงว่านิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนมองว่าการศึกษาจะศึกษาที่ใดก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นต้องเป็นสถาบันใดสถาบันหนึ่ง หากสอบเข้ามหาวิทยาลัยของรัฐไม่ได้ก็เข้ามหาวิทยาลัยเอกชน เพราะผู้ปกครองไม่ได้มีความเดือดร้อนในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการเรียนอยู่แล้ว

นิสิตบางคนที่มีผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน้อย ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองบางคนต้องการให้นิสิตมาดำเนินกิจการของครอบครัวแทนตนเอง จึงมิได้เน้นว่าบุตรหลานจะต้องสำเร็จการศึกษาระดับใด แต่ขอให้ความรู้ ความสามารถในการบริหารกิจการก็เพียงพอแล้ว

3. องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 องค์ประกอบ โดยเรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน (X_{22}) ความคาดหวังผู้ปกครอง (X_{17}) และลักษณะมุงอนาคต(X_{16}) ซึ่งองค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบนี้สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรี วิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ร้อยละ 29.10 อภิปรายผลได้ดังนี้

3.1 ความต้องการของตลาดแรงงานมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับหนึ่ง แสดงว่าการที่นิสิตรับรู้วิชาเอกการแนะแนวเป็นสาขาวิชาหนึ่งที่เป็นความต้องการตลาดแรงงานมาก ทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะความต้องการของตลาดแรงงานเป็นการรับรู้ของนิสิตต่อความต้องการผู้ที่จบการศึกษา

ด้านแนะแนวของสถานประกอบการต่างๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ว่าต้องการผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากวิชาเอกการแนะแนวเพื่อเข้าไปร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการทำงาน และสถานประกอบการต่างๆ สามารถรองรับผู้ที่จบจากวิชาเอกการแนะแนวได้เป็นจำนวนมาก เพื่อเข้าไปพัฒนางานด้านการเรียนการสอนและด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงงานพัฒนาบุคลากร การให้คำปรึกษาหรือการให้ความรู้ทั้งในและนอกหน่วยงาน ดังนั้น การที่นิสิตเห็นความสำคัญของความต้องการของตลาดแรงงานเป็นการมองถึงอนาคต ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะมีงานทำในทันที และเห็นว่าการศึกษาด้านการแนะแนวสามารถที่จะบูรณาการเข้าไปใช้ในการทำงานได้ทุกหน่วยงาน และเป็นที่ต้องการของหน่วยงานทั้งทางภาครัฐและเอกชน จึงทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ อังสนา สารเจนตร (2547:83) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกันแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม ที่มีความคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานมาก มีแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์มาก ทั้งนี้เพราะการเลือกเรียนในสาขาใด ๆ เหตุผลหนึ่งในการเลือกก็คือ เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถหางานทำได้หรือมีงานรองรับอยู่แล้ว ซึ่งความต้องการนี้สอดคล้องกับลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีแรงจูงใจของมาสโลว์ ขั้นที่ 2 คือ ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยหรือสวัสดิภาพ

3.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสอง แสดงว่านิสิตที่รับรู้ถึงความคาดหวังจากผู้ปกครองมาก ทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นการรับรู้ของนิสิตต่อความคิด ความรู้สึกของผู้ปกครองต่อเป้าหมายทางการศึกษาที่ตั้งไว้สำหรับนิสิตและต้องการให้นิสิตบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้รวมทั้งพฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิต นิสิตจึงพยายามทำให้เป็นไปตามที่ผู้ปกครองคาดหวังไว้ จึงมีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีนทิพย์ พงษ์ศาสด (2546 : 92) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธีสอบตรงของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อนิสิตในการเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีมากทำให้นิสิตมีแรงจูงใจในการเข้าเรียนมาก ทั้งนี้เพราะผู้ปกครองคาดหวังมากเกี่ยวกับพฤติกรรมการณ์เรียนของนิสิต ผลการเรียนและความสามารถด้านต่าง ๆ ดังนั้น การที่นิสิตรับรู้ความคาดหวังของผู้ปกครองจะมีผลทำให้นิสิตมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ด้านการเรียน ขยันหมั่นเพียร อดทนเพื่อให้ประสบความสำเร็จตามที่ผู้ปกครองคาดหวัง

3.3 ลักษณะมุ่งอนาคตมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เป็นอันดับสาม ซึ่งเป็นอันดับสุดท้าย แสดงว่านิสิตที่ลักษณะมุ่ง

อนาคตมาก ทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ทั้งนี้เพราะ นิสิตที่ลักษณะมุ่งอนาคตมากเป็นผู้ที่มีการวางแผนในการมองอนาคตข้างหน้าของนิสิตเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ ว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว สามารถหางานทำได้โดยง่าย เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน โดยนิสิตที่มีลักษณะมุ่งอนาคต มี 3 ลักษณะดังนี้ สามารถคาดการณ์ไกลถึงผลที่อาจจะเกิดขึ้นจากการกระทำเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ และตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม การหาทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต และรู้จักเลือกที่จะกระทำและรอคอยผลที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตเกี่ยวกับการประกอบอาชีพและมีความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ด้วย 3 ลักษณะดังกล่าว จึงทำให้มีแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาก ดังที่ ดวงเดือน พันธุมนาวิน และคนอื่น ๆ (2529 : 100) กล่าวว่า ลักษณะของผู้ที่มุ่งอนาคตคือผู้ที่สามารถควบคุมตนเองได้ สามารถคาดการณ์ไกลเห็นความสำคัญของอนาคตและตัดสินใจเลือกกระทำอย่างเหมาะสม หาแนวทางแก้ปัญหาและวางแผนดำเนินการเพื่อเป้าหมายในอนาคต รู้จักการปฏิบัติให้เกิดการอดใจได้อย่างเหมาะสม สามารถให้รางวัลและลงโทษตนเองเมื่อกระทำไม่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของรุ่งทิwa ประสพสันต์ (2543:113) ที่ศึกษาเรื่องตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา ของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ในบัณฑิตวิทยาลัยของสถาบันการศึกษาของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะมุ่งอนาคต มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขาจิตวิทยาการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลจากการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษา ในภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ และผู้ปกครอง สามารถนำไปเป็นข้อมูลประกอบวางแผนพัฒนา หรือหาวิธีการในการส่งเสริมให้นักเรียนในระดับช่วงชั้นที่ 4 ตามโรงเรียนต่าง ๆ คำนึงถึงเหตุผลที่จะเลือกศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีต่อไป โดยนำองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมี 3 องค์ประกอบ ที่เรียงลำดับจากองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดไปหาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลน้อยที่สุด ได้แก่ ความต้องการของตลาดแรงงาน ความคาดหวังผู้ปกครอง และลักษณะมุ่งอนาคต ดังนั้น ควรกระทำดังนี้

1.1 ความต้องการของตลาดแรงงานเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นอันดับหนึ่ง ดังนั้นภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ ควรประชาสัมพันธ์การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์แก่สังคมในปัจจุบัน เช่น การจัดบริการชุมชนทางวิชาการโดยการบริการให้คำปรึกษาทั้งด้านส่วนตัว ด้านการศึกษา และด้านการประกอบอาชีพแก่ประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ทั้งในกรุงเทพมหานคร เขตปริมณฑลและต่างจังหวัดให้มากขึ้น เป็นต้น

1.2 ความคาดหวังของผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว ของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นอันดับสอง ดังนั้น ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ควรมีการประชาสัมพันธ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาเอกการแนะแนวให้มากขึ้น เช่น ส่งข้อมูลไปยังผู้ปกครองโดยตรง หรือจัดกิจกรรมตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยที่เป็นประโยชน์แก่นักเรียนและผู้ปกครอง เป็นต้น

1.3 ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นอันดับสาม ดังนั้น ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์และคณะศึกษาศาสตร์ควรมีการศึกษาแนวทางเพื่อจะพัฒนาให้นิสิตมีลักษณะมุ่งอนาคตมาก มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมลักษณะมุ่งอนาคตของนิสิต ส่งเสริมนิสิตให้มีการใช้เวลาและแบ่งเวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม เพื่อทำให้นิสิตเกิดแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาอื่น ๆ ภายในมหาวิทยาลัย เช่น วิชาเอกเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา เป็นต้น เพื่อจะทำให้ได้ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ในการนำมาพัฒนาแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักเรียน นิสิต นักศึกษาให้มากขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในวิชาเอกต่าง ๆ ในคณะศึกษาศาสตร์ โดยจำแนกตามข้อมูลส่วนตัวของนิสิต เช่น เพศ ภูมิลำเนา และบุคลิกภาพ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่น เจตคติต่อการเรียน ความถนัดทางการเรียน เป็นต้น

2.4 ควรใช้เทคนิคทางจิตวิทยา เพื่อพัฒนาลักษณะมุ่งอนาคตซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เช่น การใช้กิจกรรมกลุ่ม การฝึกการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. (2528). สุขภาพจิตในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย.
- บุญชูรี คำชาย. (2542). จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ศูนย์การพิมพ์สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- กันตยา เพิ่มผล. (2541). การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงาน. กรุงเทพฯ :
- ฝ่ายเอกสารและตำรา สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างพลังความสามารถแห่งตน เป้าหมายและความเป็นไปได้ที่จะกระทำกับแรงจูงใจในการเรียน. ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ ฯ
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน ; และคนอื่น ๆ. (2529). ชุดการฝึกอบรมการเสริมสร้างคุณลักษณะข้าราชการพลเรือน. กรุงเทพฯ ฯ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.
- เต็มศักดิ์ คทวณิช. จิตวิทยาทั่วไป. บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด (มหาชน), 2546.
- ทรงพล ภูมิพัฒน์. (2540). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ ฯ : เอสอาร์ปรีนติ้ง.
- ทองวรรณ ศิริวรรณ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรเศรษฐศาสตร์และการจัดการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยแห่งชาติลาว. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ทิพย์วรรณ นพวงศ์ ณ อยู่ธยา. (2526,ตุลาคม –ธันวาคม). เรียนเพื่ออะไร. วิทยาจารย์.(4) :32-35
- ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี. ปรินิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นรงค์ฤทธิ์ สุรัชิต. (2547). แรงจูงใจในการเลือกเรียน สาขาพาณิชยกรรมของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ โรงเรียนพณิชยการหัวหิน. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- นิตยา ประเสริฐประศาสน์. (2546). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2530). สุขภาพจิตเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: บัณฑิตการพิมพ์.
- พจมาศ กาญจนสุนทร. (2546). การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปรินิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ ฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

- พรเพชร โสติถิमानนท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเรียนกวดวิชา
ของ นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนสุรศักดิ์มนตรี เขตดินแดง กรุงเทพมหานคร.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- พาสนา จุฬรัตน์. (2548). จิตวิทยา : เอกสารการสอน ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยา
การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เพ็ญศรี จินดาศักดิ์. (2535). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกอาชีพของนักเรียนสังกัดกรม
สามัญศึกษา จังหวัดชลบุรี. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการแนะแนว).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ไพโรจน์ โตเทศ. (2530). อนาคตกลุ่มประชากรที่มีความรู้ในหลักสูตรประถมศึกษา. วารสาร
การศึกษากรุงเทพฯ. 11(6) : 18-12
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2549). ฝ่ายรับนิสิตใหม่ ปีการศึกษา 2549. ไม่ปรากฏหน้า.
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2549). สถิตินิสิต คณะศึกษาศาสตร์ ปีการศึกษา 2549.
ไม่ปรากฏหน้า.
- รุ่งทิวา ประสพสันต์. (2543). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในสาขา จิตวิทยา
การศึกษาของนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย ของสถาบันการศึกษาของรัฐ.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ลัดดา หิรัญวา. (2545). แรงจูงใจในการเลือกเรียนหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต โปรแกรม
วิชาการบริหารธุรกิจ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี (หลังอนุปริญญา)
สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- วิภา อร่ามรุ่งโรจน์ชัย. (2544). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบัน
เทคโนโลยีราชมงคล วิทยาเขตบพิตรพิมุข มหาเมฆ. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ศรินทิพย์ พงษ์ศาตวัต. (2546). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาโดยวิธี
สอบตรงของนิสิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยา
การศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ศิริวรรณ สุวินท์. (2548). องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาคอมพิวเตอร์
ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี
จังหวัดสิงห์บุรี. ปริญญานิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สมจิตต์ เพิ่มพูน. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและลักษณะมุ่งอนาคตของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวิชาสังคมโดยใช้เทคนิคการพยากรณ์กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุกัญญา ย่อมแย้ม. (2541). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความตั้งใจเรียนของนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์. กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุชา จันทน์เอมและสุรางค์ จันทน์เอม. (2518). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: แพร่พิทยา
- สุพรรณิ เสาวดี. (2543). มूलเหตุจูงใจในการเลือกเรียนวิชาการบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- สุภัททา ปิณฑะแพทย์. (2542). พฤติกรรมมนุษย์และการพัฒนาตน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2545). จิตวิทยาเพื่อการฝึกอบรมผู้ใหญ่. พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : พิมพ์ครั้งที่ 2 กรุงเทพฯ : เอ็กสเปอร์เนท.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). จิตวิทยาการศึกษา . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี ยุเมธาวิ. (2547). แรงจูงใจในการเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยการอาชีพบางสะพาน. สารนิพนธ์ กศ.ม (ธุรกิจศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- หลุย จำปาเทศ. จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันการบริหารและจิตวิทยา, 2535.
- อดิเทพ ศรีสุอารักษ์. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนนิจิตวิทยา เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร .สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2545. ถ่ายเอกสาร
- อังสนา สารเจตร. (2547). ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเลือกเรียนในคณะครุศาสตร์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันราชภัฏจันทรเกษม กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- อารี พันธุ์มณี. (2546). จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ ไยใหม่.
- เอกวิทย์ ณ ถลาง. (2526, มิถุนายน). การมองภาพการศึกษาไทยในอนาคต. สารพัฒนาหลักสูตร. 21 : 20-25
- Anderson, M J. (1995 , March). "Effects of Classroom Social Climate on Individual Learning," *Americain Education Research Journal*. 7 (1) : 15-33

- Boshier, Rogers W. (1971). Motivation Orientation of Adult Education Participant : A Factor Analytic Exploration of Houle's Typology. *Adult Education*. 21(1) ; 3-26.
- Crider, Andrew B. (1983.) and Others. Psychology. Illinois : Scott, Foresman,
- Crowl , Thomas K. , Kaminsky , Sally., and Podell David M. (1997) *Educational Psychology : Windows on Teaching* Chicago : Brown & Benchmark Publisher
- Darkenwald, Gordom C.; and Merriam, Sharam B. (1982). *Adult Education :Foundation of Practice*. New York : Harper & Row Publishers.
- Eggen , Paul D. and Kauchak , Don. (2004) *Educational Psychology : Windows on Classrooms (6th.ed.)* New Jersey : Peason Education , Inc.
- Houle, Cyril O. (1961). *The Inquiring Mind*. Madison : University of Wisconsin Press.
- Hull,C.L. (1952). *A Behavior System : An Introduction to Behavior Theory Concerning the individual Organism*. New Haven, CT:Yale University Press,
- Janssen,Susan L.G. (1983, Februry). "*Determainats of Parents'Aspiration and Expectation for their Children's Education and Occupation Attainment,*" Dissertation Abstracts International. (43) : 2084-A
- Lamm, Halmer and Rolf.W. (1967). Schmidt and Gisela Trommsdoff. "Sex and Social Class as Determinant of Future Orientation (Time Perspective) an adolescents," *Journal of Personality and Social*. 53(3) : 317-326
- Mead, Robert D. (1971). *Future Time Perspective of College Students in America And India*. In *Experimental Social Psychology*. V.7. pp. 249-293. New York : Academic Press.
- Miller, N.E. and Dollard, (1941).J.C. *Social learning and imitation*. New Haven, CN : Yale University Press,
- Mischel, W.and others (1966). Processes in Delay of Gratification, in L. Berkowitz (ed.) *Advances in Experimental Social Psychology*. Vol. 7. pp. 249-293. New York : Academic Press.
- Morstain, Barry R.; & Smart, Jone C. (1974). Reasons for Participation in Adult Education Coures : A Multivariate Analysis of Group Differences. *Adult Education*. 24(2) :83-89.
- McCown , R.R. and Roop, (1992) *Educational Psychology and Classroom Practice* Boston : Ally & Bacon.
- Nation Institute for Adult Education. (1970). Adequacy of Provision. *Adult Edcation*.42(6).

- Robinson, Charles Loe. (1971, August). Future Time Perspective in Non-Incarcerated Juvenile Delinquents. *Dessertration Abstracts Intemational*. 32 (2) : 1225-B.
- Seng Tan Oon and others. (2003) *Educational Psychology Singapore* : Thomson Asia Pte Ltd.
- Woolfolk , Anita E. (1993) *Educational Psychology* (5 th ed.) : Allyn & Bacon
- Wright,D. (1975). *The Psychology of Moral Behavior*. Middlessex : Penquin Books Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับ
ปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เรียน นิสิตทุกระดับชั้น

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
ในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนวของนิสิตระดับปริญญาตรีวิชาเอกการแนะแนว
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ลักษณะแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 10 ตอน คือ

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง
- ตอนที่ 6 แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย
- ตอนที่ 8 แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม
- ตอนที่ 9 แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน
- ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อในวิชาเอกการแนะแนว

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากท่านขอให้ท่านพิจารณาข้อความที่กำหนด ตอบแบบสอบถามให้
ครบสมบูรณ์และตรงตามความเป็นจริงให้มากที่สุด เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการวางแผนนโยบาย ในการ
ส่งเสริม พัฒนาการเรียนการสอนต่อไป ขอขอบคุณนิสิตทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบ
แบบสอบถามเป็นอย่างดี

นางสาวพวงรัตน์ บำรุงพันธ์

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นิสิตมีความมั่นใจว่าจะเรียนสำเร็จ					
2.	นิสิตเชื่อว่าตนเองมีความตั้งใจในการเรียนน้อยกว่าเพื่อน ๆ					
3.	นิสิตเชื่อว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะสามารถหางานทำได้					
4.	นิสิตเชื่อว่าตนเองสามารถเข้าใจบทเรียนได้น้อยกว่าเพื่อนคนอื่น ๆ ในห้อง					
5.	นิสิตเชื่อว่าตนเองสามารถเรียนได้เกียรตินิยม					
6.	นิสิตเชื่อว่าเมื่อเรียนสำเร็จแล้วจะสามารถนำความรู้ที่เรียนมาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
7.	นิสิตเชื่อว่าผู้ที่สำเร็จวิชาเอกการแนะแนวจะทำงานเป็นแค่ครูแนะแนวเท่านั้น					
8.	นิสิตเชื่อว่าเมื่อสำเร็จวิชาเอกนี้แล้วสามารถเรียนต่อระดับสูงได้					
9.	นิสิตเชื่อว่าจะสามารถทำข้อสอบได้น้อยกว่าเพื่อนคนอื่น					
10.	นิสิตเชื่อว่านิสิตสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่สร้างประโยชน์แก่ประเทศชาติได้มาก					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	<u>ด้านการคาดการณ์ไกลและด้านการตัดสินใจ</u>					
1.	นิสิตชวนชวนหาความรู้อยู่เสมอเพื่อความก้าวหน้าในการศึกษาต่อ					
2.	นิสิตไม่ได้มองถึงอนาคตแต่ขอเพียงมีสถานที่เรียนก็เพียงพอแล้ว					
3.	นิสิตพิจารณาความต้องการของตนเองก่อนที่จะตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อ					
4.	นิสิตตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้เป็นพื้นฐานในการทำงาน					
5.	นิสิตตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เพื่อนำความรู้เป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับที่สูงกว่า					
	<u>ด้านการแก้ปัญหาและด้านการวางแผน</u>					
6.	เมื่อมีปัญหาในการเรียน นิสิตสามารถหาวิธีการที่จะจัดการเกี่ยวกับปัญหานั้นได้สำเร็จ					
7.	นิสิตมักจะแก้ไขปัญหาในการเรียนเมื่อสายเกินไป					
8.	นิสิตมักนำหลักการของการเรียนวิชาเอกการแนะแนวมาช่วยแก้ปัญหา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
9.	นิสิตมีความคิดว่าเรียนวันนี้ให้สำเร็จก่อน เรื่องการหางานทำเป็นเรื่องที่ไม่สำคัญสำหรับนิสิต					
10.	นิสิตอดทนต่อความลำบากเพื่อความสำเร็จในการเรียน					
11.	นิสิตมีการเตรียมตัวก่อนเข้าเรียนทุกครั้ง					
12.	<u>ด้านการรู้จักเลือกกระทำและรอคอยผลและด้านความเพียรพยายามในปัจจุบันเพื่อประสบความสำเร็จในชีวิต</u> นิสิตคิดว่าเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วควรหางานอื่นทำไปก่อนระหว่างที่รอการเรียกตัวเข้าทำงาน					
13.	นิสิตพยายามที่จะเรียนให้สำเร็จด้วยคะแนนสูงๆเพื่อเป้าหมายในอนาคต					
14.	นิสิตวางแผนที่จะศึกษาต่อในวิชาเอกการแนะแนวในระดับสูงเพื่อความก้าวหน้าในชีวิต					
15.	นิสิตพยายามพัฒนาตัวเองเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จในชีวิต					
16.	นิสิตไม่ชอบที่จะต้องแข่งขันในการเรียนกับคนอื่น					
17.	นิสิตมีความเพียรพยายามที่จะฟันฝ่าอุปสรรคเพื่อความก้าวหน้าในชีวิต					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองคาดหวังให้นิสิตเป็นครูหรือทำงานเกี่ยวกับการสอน					
2.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเรียนให้ได้เกียรตินิยม					
3.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตได้งานที่มีเกียรติ					
4.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตได้งานที่มีเงินเดือนสูง					
5.	ผู้ปกครองไม่ต้องการให้นิสิตร่วมกิจกรรมอื่นนอกเหนือจากการเรียนเพื่อให้ นิสิตมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง					
6.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยในการทำกิจกรรมต่าง ๆ					
7.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเรียนต่อในระดับสูง					
8.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตมีประสบการณ์ในการทำงานก่อนเรียนต่อในระดับสูง					
9.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเป็นนักแนะแนวระดับประเทศ					
10.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตได้ทำงานที่มีชื่อเสียง					

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ผู้ปกครองยินดีออกค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ ในการเรียนของนิสิต					
2.	ผู้ปกครองยินดีจ่ายค่าธรรมเนียมการเรียนของนิสิต					
3.	ผู้ปกครองของนิสิตไม่พอใจเมื่อนิสิตขออนุญาตเข้าร่วมกิจกรรมของมหาวิทยาลัย					
4.	เมื่อนิสิตมีปัญหาในการเรียนผู้ปกครองมักช่วยแก้ไขปัญหาก็					
5.	ผู้ปกครองมักจะมีปัญหาเมื่อต้องเสียค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรม					
6.	ผู้ปกครองสนับสนุนให้นิสิตสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยใหม่					
7.	ทุกครั้งที่มีการจัดการศึกษานอกสถานที่ ผู้ปกครองเต็มใจที่จะให้นิสิตเข้าร่วมกิจกรรมนั้น					
8.	ผู้ปกครองยินดีเป็นอย่างยิ่งที่นิสิตสอบเข้าเรียนในวิชาเอกนี้					
9.	ผู้ปกครองมักพูดกับนิสิตเสมอว่าให้นิสิตแค่เรียนจบก็เพียงพอแล้ว ไม่จำเป็นต้องนำวิชาที่เรียนไปประกอบอาชีพ					
10.	ผู้ปกครองต้องการให้นิสิตเรียนเพียงอย่างเดียว โดยไม่ต้องทำกิจกรรมใด ๆ ของมหาวิทยาลัยเลย					

ตอนที่ 6 แบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นิสิตทราบหากจบการศึกษาวิชาเอกการแนะแนวจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้วมีแต่คนชื่นชม					
2.	นิสิตทราบว่สังคมภายนอกชื่นชมในด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย					
3.	นิสิตทราบว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒถูกจัดอันดับให้อยู่ในลำดับท้ายของมหาวิทยาลัยของรัฐในกรุงเทพมหานคร					
4.	นิสิตทราบว่ามิศิษย์เก่ามากมายที่จบจากมหาวิทยาลัยแล้วมีหน้าที่การงานเจริญก้าวหน้า					
5.	นิสิตทราบว่าชุมชนรอบข้างมีความชื่นชมในพฤติกรรมของนิสิต					
6.	นิสิตทราบว่ามหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงในด้านวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในสังคม					
7.	นิสิตทราบว่ามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลิตบัณฑิตวิชาเอกการแนะแนวที่มีชื่อเสียง					
8.	นิสิตทราบว่ามหาวิทยาลัยมีบุคลากรที่มีคุณภาพด้านการสอน					
9.	ความประพฤติของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเป็นตัวอย่างที่ดีให้กับนิสิตและสังคมชื่นชม					
10.	นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่เคยมีความประพฤติที่ไม่เหมาะสม					
11.	นิสิตที่จบการศึกษาวิชาเอกการแนะแนวสามารถหางานทำได้อย่างรวดเร็วเมื่อจบการศึกษา					

ตอนที่ 7 แบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของมหาวิทยาลัย

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	ทำเลที่ตั้งของมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในเส้นทางที่มีการเดินทางทางบกสะดวก					
2.	การเดินทางมายังมหาวิทยาลัยไม่ลำบาก					
3.	การเดินทางมาเรียนของนิสิตมีความปลอดภัย					
4.	มหาวิทยาลัยตั้งอยู่ในเส้นทางที่มีการเดินทางทางเรือสะดวก					
5.	สถานที่เรียน บริเวณของมหาวิทยาลัยแคบ ทำให้ไม่ค่อยมีสถานที่ในการจัดกิจกรรม					
6.	มหาวิทยาลัยมีตึกเรียนที่ทันสมัย					
7.	มหาวิทยาลัยมีที่พักผ่อนนอกห้องเรียนเพียงพอกับจำนวนนิสิต					
8.	ภายในห้องเรียนมีเครื่องปรับอากาศเย็นสบาย					
9.	สภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมีแต่ตึกไม่มีบริเวณให้นั่งพักผ่อนคลาย					
10.	วัสดุอุปกรณ์การเรียน วัสดุอุปกรณ์การเรียนมีน้อยไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต					
11.	ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัย					
12.	ห้องปฏิบัติการมีวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย					
13.	บางห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนที่ล้าสมัย					
15.	มหาวิทยาลัยมีห้องปฏิบัติการที่มีวัสดุอุปกรณ์ที่ล้าสมัย					
16.	ห้องเรียนมีสื่อการเรียนการสอนเพียงพอกับจำนวนนิสิต					
17.	ห้องปฏิบัติการมีวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับจำนวนนิสิต					

ตอนที่ 8 แบบสอบถามค่านิยมทางสังคม

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	เพื่อนบ้านชื่นชมที่นิสิตสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้					
2.	เพื่อนต่างสถาบันต่างชื่นชมที่นิสิตเรียนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ					
3.	นิสิตรู้สึกอายทุกครั้งที่จะตอบว่าเรียนวิชาเอกการแนะแนวที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ					
4.	บุคคลทั่วไปไม่นิยมส่งบุตรหลานมาเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งนี้					
5.	คนทั่วไปนิยมและชื่นชมที่นิสิตเรียนวิชาเอกการแนะแนว					
6.	เมื่อจบจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้วสามารถเข้าทำงานในทุกหน่วยงานได้ง่ายเพราะมีการยอมรับในการผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ					
7.	นิสิตมักถูกคนรอบข้างนำไปเปรียบเทียบกับผู้อื่นที่จบมาจากมหาวิทยาลัยอื่น					
8.	มักมีผู้เข้ามาขอความช่วยเหลือนิสิตในเรื่องของการใช้จิตวิทยาที่นิสิตเรียนเสมอ					
9.	บุคคลทั่วไปเชื่อมั่นในความสามารถของการใช้จิตวิทยาที่นิสิตเรียนจนให้นิสิตเป็นที่ปรึกษา					
10.	นิสิตมักถูกมองว่าไม่สามารถจะเรียนอะไรได้แล้วจึงมาเรียนวิชาเอกการแนะแนว					

ตอนที่ 9 แบบสอบถามความต้องการของตลาดแรงงาน

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
1.	นิสิตรับรู้เมื่อจบไปแล้วจะสามารถหางานทำได้ง่าย					
2.	นิสิตสามารถทำงานในบริษัทหรือสถานประกอบการที่นิสิตคาดหวังได้					
3.	วิชาเอกที่นิสิตศึกษามาเป็นที่ต้องการของบริษัทเอกชน					
4.	วิชาเอกที่นิสิตศึกษามาเป็นที่ต้องการของสถานศึกษา					
5.	คนที่จบการศึกษาในสาขานี้มีจำนวนมากจึงทำให้คนว่างงานมาก					
6.	นิสิตทราบว่าหากมีการสอบแข่งขันทำงานนิสิตที่จบจากวิชาเอกนี้จะถูกเรียกตัวเป็นลำดับต้น ๆ					
7.	จำนวนคนที่จบวิชาเอกการแนะแนวนี้น้อยกว่าความต้องการของตลาดแรงงาน					
8.	หน่วยงานราชการยอมรับในการทำงานของบัณฑิตวิชาเอกการแนะแนว					
9.	หน่วยงานเอกชนยอมรับในการทำงานของบัณฑิตวิชาเอกการแนะแนว					
10.	การศึกษาในสาขานี้ทำให้มีรายได้มากพอในการเลี้ยงตัวเอง					
11.	นิสิตเชื่อว่าเมื่อจบการศึกษาแล้วจะได้ทำงานตรงสาขาทันที					

ตอนที่ 10 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อวิชาเอกการแนะแนว

คำชี้แจง เมื่อนิสิตอ่านข้อความแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างใดช่องว่างหนึ่งให้ตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด

จริงที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมากที่สุด
จริง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตมาก
จริงบ้าง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนิสิตน้อยที่สุด

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
	ด้านการพัฒนาตนเอง					
	นิสิตเลือกเรียนวิชาเอกการแนะแนวเพราะ					
1.	นิสิตมีความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเอง					
2.	เนื้อหาเหมาะสมกับความสนใจของนิสิต					
3.	เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อในระดับสูงต่อไป					
4.	เพื่อต้องการสร้างความมั่นใจให้กับตนเองในอนาคตการทำงานในอนาคต					
5.	ต้องการพัฒนาความคิดของตนเองให้เข้าใจผู้อื่นมากขึ้น					
6.	เพื่อเป็นพื้นฐานในการทำงาน					
7.	เพื่อเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ					
	ด้านสังคม					
	นิสิตเลือกเรียนวิชาเอกการแนะแนวเพราะ					
8.	ต้องการให้เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น					
9.	ต้องการมีความเสมอภาคในสังคม					
10.	สามารถอยู่ในสังคมที่มีคนระดับเดียวกัน					
11.	อยากเป็นคนทันสมัย					
12.	ต้องการมีเพื่อนในสังคมเพิ่มขึ้น					
	ด้านอาชีพ					
	นิสิตเลือกเรียนวิชาเอกการแนะแนวเพราะ					
13.	ต้องการประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการแนะแนวและจิตวิทยา					

ข้อ	ข้อความ	จริง ที่สุด	จริง	จริง บ้าง	จริง น้อย	จริง น้อย ที่สุด
14.	สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในภาครัฐ					
15.	สามารถนำไปประกอบอาชีพได้ในภาคเอกชน					
16.	สามารถนำไปใช้ในการทำงานได้หลากหลาย					
17.	ไม่ต้องการว่างงาน					
18.	นำไปประกอบเป็นอาชีพหลัก					
19.	ต้องการให้มีงานที่ก้าวหน้า					
	ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ					
	นิสิตเลือกเรียนวิชาเอกการแนะแนวเพราะ					
20.	พ่อแม่และผู้ปกครองสนับสนุนให้เรียน					
21.	มีแบบอย่างจากรุ่นพี่จึงทำให้อยากเรียน					
22.	ชอบอาจารย์แนะแนวจึงสนใจอยากมาเรียน					
23.	มีญาติเรียนอยู่ก่อนแล้ว					
24.	ตัดสินใจมาเรียนเองโดยไม่มีใครแนะนำ					
25.	อาจารย์ที่โรงเรียนสนับสนุนให้มาเรียนที่นี่					

ภาคผนวก ข
คำอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)

ตาราง 6 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามพลังความสามารถแห่งตน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.42
2.	2.14
3.	2.85
4.	2.86
5.	2.21
6.	3.23
7.	2.33
8.	2.33
9.	2.49
10.	2.89

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .5726

ตาราง 7 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะมุ่งอนาคต

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.73
2.	3.89
3.	2.42
4.	3.89
5.	2.22
6.	2.85
7.	2.50
8.	2.87
9.	2.79
10.	2.60
11.	2.20
12.	3.68
13.	2.85
14.	2.31
15.	2.21
16.	2.71

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8938

ตาราง 8 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความคาดหวังของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	8.06
2.	2.72
3.	4.35
4.	2.87
5.	2.81
6.	3.19
7.	3.94
8.	5.30
9.	3.82
10.	3.66

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8908

ตาราง 9 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของการสนับสนุนด้านการเรียนของผู้ปกครอง

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.90
2.	3.72
3.	2.24
4.	2.19
5.	3.72
6.	4.34
7.	3.33
8.	2.35
9.	2.79
10.	2.63

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .5051

ตาราง 10 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.03
2.	3.93
3.	2.23
4.	4.31
5.	7.14
6.	3.91
7.	3.21
8.	4.63
9.	2.35
10.	3.05
11.	2.62

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9221

ตาราง 11 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามลักษณะทางกายภาพของ
มหาวิทยาลัย

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.20
2.	2.73
3.	2.56
4.	2.50
5.	2.33
6.	2.21
7.	4.44
8.	2.16
9.	6.06
10.	3.81
11.	3.33
12.	2.78
13.	4.49
14.	2.78
15.	2.96
16.	4.17

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8646

ตาราง 12 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามค่านิยมทางสังคม

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	3.18
2.	3.68
3.	2.91
4.	2.56
5.	2.63
6.	5.56
7.	2.34
8.	3.38
9.	5.36
10.	3.82

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .7739

ตาราง 13 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามความต้องการของ
ตลาดแรงงาน

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	4.73
2.	3.44
3.	5.36
4.	3.45
5.	2.30
6.	2.38
7.	2.57
8.	2.73
9.	2.89
10.	4.69
11.	3.45

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .9217

ตาราง 14 แสดงค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการศึกษาต่อ
วิชาเอกการแนะแนว

ข้อ	ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (t)
1.	2.98
2.	3.52
3.	3.87
4.	3.04
5.	4.69
6.	3.44
7.	2.35
8.	2.78
9.	2.83
10.	3.27
11.	2.78
12.	2.78
13.	4.44
14.	3.80
15.	3.66
16.	4.57
17.	3.07
18.	4.02
19.	2.60
20.	2.79
21.	2.89
22.	2.50
23.	2.51
24.	4.03
25.	4.32

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .8744

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวพวงรัตน์ บำรุงพันธ์
วันเดือนปีเกิด	18 กุมภาพันธ์ 2523
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช
ที่อยู่ปัจจุบัน	39/75 หมู่บ้านจันทร์บัวสวย แขวงแสนแสบ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 08-1400-5242
ที่ทำงาน	คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทรศัพท์ 02 664 1000 ต่อ 5543
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2541	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย แผนกวิทยาศาสตร์-คณิต จากโรงเรียนกัลยาณีศรีธรรมราช
พ.ศ. 2543	ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาการบัญชี จากวิทยาลัยรัตนบัณฑิต
พ.ศ. 2546	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การบัญชี) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2550	การศึกษามหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ